

Bajtársi

XIX. évfolyam 2. szám 2016. június

Hírlevél

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Tisztújítás – 2016

Tenni a környezetért!

Nagy igazság, hogy a környezet védelméről nem csak beszélni kell, hanem csizmát és kesztyűt húzva, tenni is lehet érte. Ennek adta tanúbizonyságát a Szentendrei Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub lelkes kis csapata, akik az önkormányzati képviselő Boda Anikó kérésének eleget téve megtisztították a Pannónia telep járdaszakaszait és buszmegállóit. A jó munka végeztével pedig közösen elfogyasztottak egy „elnöki ebédet”, ami szinte már hagyománnyá vált a klub életében. Jövőre újra itt!

ESKÜDT LAJOS
FOTÓ: ESKÜDT LAJOSNÉ

Tartalom

Tenni a környezetért!	2
Gondolatok számadás után	3
Beszámoló és tisztújító közgyűlés	4-7
Alakuló ülést tartott az új elnökség	8
A közös célok érdekében...	9
Nem darabra kell mérni...	10
Tájékoztató az érdekvédelemről	11
A honvédség ma is élő, alkotó erő	12
Volt egyszer egy küldetés	13
Az örök katona	14
Mindennap élesben	16
Ejtőernyősnap	18
Életműdíj	19
Fórum a szolgálati	
járandóságosok részére	19
Puskás Tivadarra emlékeztek	20
Egy vidám este	21
Régi-új régióvezetés	22
40 éves Táborfalva	23
Dicsőség a hősöknek	25
Születésnapi jókívánságok	26
Bemutakozik a híradó tagozat	27
Nőnap	28
Verseny és kóstoló	29
Elismerések a nemzeti ünnepen	30
A negyedszázad ünnepén	31
Katonaözvegylek	
Országos Találkozója	32

**A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA
FELELŐS KIADÓ:**
HAZUGA KÁROLY NY. ALTÁBORNAGY,
A BEOSZ ELNÖKE
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:
VILNER PÉTER NY. EZREDES
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKHELYETTES:
PINTÉR FERENC NY. EZREDES
FŐSZERKESZTŐ:
GRÓF FERENC NY. ALEZ.
SZERKESZTŐ:
MÉSZÁROS KÁROLY NY. ALEZ.
FOTÓ: KISÉRI NAGY FERENC
TERVEZŐSZERKESZTŐ: GRÓF ISTVÁN
**A HÍRLEVÉL INTERNETES
ELÉRHEKŐSÉGE:** WWW.BEOSZ.HU
CÍM: 1440 BUDAPEST, PF.: 22.
E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM
NMHH SZÁM: 1612/2012.

Gondolatok számadás után

A közelmúltban adott számot az Észak-magyarországi Régió az elmúlt közel fél évtized munkájáról, annak tanulságairól. Megállapította, hogy az eltelt időszak sok értékes, a jövő számára is hasznosítható tapasztalattal szolgált. Az elmúlt évek kedvező vonásaként említhető, hogy tovább erősödött a régióban a „csapatszellem”, ami továbbfejlesztette a több mint egy évtizede jól működő régiót. Minden bizonnyal ennek hiányában nehéz lett volna megbirkózni azokkal a kihívásokkal, amelyek főleg az elmúlt években alakultak ki és erősödtek meg. Ezek lényegét tömören a következőkben lehetne összegezni: teret követelt magának a jogászok, a gazdaság, az anyagi lehetőségek beszűkülése és a lassú ütemű létszámfogyatkozás.

Ami a jogászokadást illeti, a vizsgált időszakban különösen elvárt igényé vált az egyesületek (klubok) tevékenységének „szigorú” jogi keretek közé terelése, aminek következtében olyan helyzet alakult ki, hogy egyesületi elnöknek kellett lennie a talpán annak, aki nyomon tudta követni és azok szellemében igazgatni a reá bízott szervezet működését. Jól jellemzi a kialakult helyzetet, hogy az egyik alapszabály módosítását még el sem készítettük, már hozzáfoghattunk a másikhoz, annak érdekében, hogy a precíz jóváhagyó igényét a kívánt módon kielégíthessük. Ebből a helyzetből a kivezető utat az esetek többségében jogi szakember segítségének igénybevétele jelentette.

A másik ilyen tevékenységünket befolyásoló sajátosság gazdaságos volt, mint tevékenységi forma megvalósítása. Ennek következtében minden olyan egyesület (klub) amelyik „adott magára” (és az is, amelyik nem), gazdasági szakembert (könyvelőt) kellett, hogy foglalkoztasson, egyrészt azért, mert előírták, másrészt mert maga a napi működés igényelte, szükségletté tette azt.

Az elmúlt években felerősödött, mint sajátos körülmény az anyagi lehetőségek fokozatos beszűkülése. Ennek okai sokrétűek, de mindegyik meghatározó forrása a pénzügyi, tárgyi szükségletekhez való hozzáférés folyamatos csökkenése. Anyagi helyzetünket kedvezőtlenül befolyásoltak egyes intézkedések is, amelyek közül meg kell említeni azt a döntést, amely szerint az egyesületi (klub) pénzeket, vagyon bankokban kell minden jogi személynek tartania. A legnagyobb gond ezzel kapcsolatban az, hogy a banki kezelési költség többszöröse, az általa folyósított kamatnak, amit pedig nem nehéz belátni, hogy ez az egyesületi (alapítványi) vagyon lassú, folyamatos „apadásához” vezet. Az elmúlt időszakban gondot okozott az egyes rendezvények anyagi biztosítása, az utazásokhoz a járművek biztosítása (itt kedvező megoldásként, mind többen részesítik előnyben a magánfuvarozókat). Kedvező hatással van a szervezeteink többsége anyagi helyzetének alakulására, hogy hatékony támogatóra találtak az önkormányzatokban, sok egyesületnél (klubnál) ez képezi a működés alapvető pénzügyi forrását.

Végezetül néhány gondolat a létszámfogyatkozásról. Ez a jelenség a régióban főleg az utóbbi két évben gyorsult fel, aminek nagyságrendje ugyan nem vészes, de mindenképpen figyelmeztető. Ami az okokat illeti, azok sokfélék. A korosodás, a tagutánpótlás lehetőségeinek beszűkülése (a régió-

óban katonai alakulat jelenleg egy városban van, a rendvédelmi pedig nehezen „megközelíthetők”). A létszám csökkenésének nyilvánvalóan

megvannak az okai saját munkánk gyengeségeiben is, így a programok, rendezvények hiányosságai, tagságunk egy részének passzivitásában. Néhány évvel ezelőtt nyitottunk a honvédelem ügye iránt érdeklődő lakosság és a hagyományörző szervezetek felé, ami beindította a taglétszám növekedését, de az utóbbi időben ezen az úton is lelassult a mozgás (véltetően az érdeklődő civil lakosság körében a munkaköri elfoglaltságok növekedése, valamint a hagyományörző szervezetek utóbbi idő-

szakban történő gyarapodása miatt). A létszámhelyzet alakulására hatással volt a kordedzemenyes nyugdíjasaink körében bevezetett törvényi szabályozás is.

A taglétszám változását tekintve a jövőt illetően összeállt egy olyan prognózis, hogy a régióban az elkövetkezendő ciklusban (4 évben) a taglétszám csökkenése 1-2 éven belül valószínűsíthetően lelassul, esetleg meg is állhat. Ennek során marad néhány 100 fős, vagy 100 fő fölötti, több 50 fő körüli, és kevés 20 fővel rendelkező tagszervezet, valamint az sem elképzelhetetlen, hogy néhány egyesületünk esetleg megszűnik. A tapasztalatok azt igazolják, hogy taglétszámnövelés és a tagság részvételi aktivitásának fokozása terén fontos módszerbeli feladat lesz a klubjelleg erősítése, a rendszeres és tartalmas bajtársi, baráti összejövetelek szervezése, elsősorban azzal a céllal, hogy a tagság minél inkább magáénak érezhesse egyesületét. Ezt a törekvést pedig leghatékonyabban a rendszeres gyakorisággal szervezett programokkal érhetjük el. A tagság ekkor érezheti, hogy tartozik valahová, hogy kötődése van egy olyan kollektívához, ahol számíthatnak rá. Ez segíthet oldani az otthon ülés magányosságát és az ezzel járó hangulatromlást (ami oly sok tagtársunkat megérintett már). A közösségi élet az igazi gyógyír az egyedüllét, a semmittevés ellen, az értelmetlen élet felé. Ehhez viszont az egyesületeknek (kluboknak), és azok programjainak a tagság igényeihez igazított szükségletté kell válniuk.

Az elmúlt évek alatt az Észak-magyarországi Régió tagszervezetei jelentős energiát fordítottak a helyi hagyományok ápolására, a haladó katonai örökség a jövő nemzedék számára történő átöröklésére. Ennek során emlékhelyek, emléktáblák, oszlopok, kisebb és nagyobb terjedelmű publikációk születtek. Az alkotási lendület a régió minden térségét magával ragadta, mozgásban tartotta. A kultúra, az öntevékeny művészeti csoportok, a szórakoztatás mellett, sajátos eszközeikkel a hagyományörzés egy-egy szelétét is felkínálták közönségüknek.

Ezek a tapasztalatok csupán ízelítőként szolgálnak egy régió életéből. Eddig ugyan egy sajátos térségben voltak észlelhetőek, ami persze nem zárja ki azt, hogy azok ne jelenthetnének meg más területek esetében is. Amennyiben ez így van, akkor érdemes hatásaikkal, érvényesülésükkel másutt is számolni, azok hatását közös összefogással kedvező irányba terelni, hasznosítani.

FEKETE ISTVÁN NY. EZREDES
4. SZ. RÉGIÓVEZETŐ

Beszámoló és tisztújító küldöttgyűlés – 2016

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) a Nemzeti Közszerződések Egyetem dísztermében tartotta beszámoló és tisztújító küldöttgyűlését. A BEOSZ számára az idei beszámoló küldöttgyűlés egyben a 2012–2016 választási ciklus lezárását is jelentette, így a küldöttgyűlés alkalmat adott arra, hogy a szövetség visszatekintsen az elvégzett munkára és megjelölje a szövetségre váró feladatokat. A rendezvényen részt vett Zsiga Tamás ezredes, a Honvéd Vezérkar Személyzeti Csoportfőnökség csoportfőnöke, dr. Papp Ferenc ezredes, a HM Társadalmi Kapcsolatok Hivatal igazgatója, valamint több katonai szervezet vezető képviselője. Az együttműködő civil szervezetek képviselőjében részt vett Varga István, a HODOSZ elnöke, Szendrei Zoltán, a HOSZ alelnöke, Gereben András, a HTBK képviselője, Gyuris Mihály, az MH Szociálpolitikai Közalapítvány titkára és dr. Havasi Zoltán nyugállományú rendőr dandártábornok, a REHOSZ elnöke.

A küldöttgyűlés első részében – az előzetesen kiadott napirendi pontoknak megfelelően – elhangzottak a szövetség beszámolója. Kelemen József nyugállományú altábornagy, a BEOSZ elnöke ez alkalommal nemcsak az elmúlt év munkáját értékelte, hanem kitért a most záruló négyéves ciklus eredményeire és nehézségeire is. Kiemelten beszélt a szövetség szervezeti életét érintő kérdésekről, többek között a tagegyesületek létszám- és életkori összetételéről, az érdekvédelmi tevékenységről, a HÉF és a HM Idősgyi Munkacsoportban végzett munkáról, a tagegyesületek és a szövetség közösségi munkájáról, a hagyományápolás széles körű tevékenységéről. A felügyelő bizottság beszámolóját, a tanácsadó testület és a Bajtársakért Alapítvány tájékoztatóját követően Zsiga Tamás ezredes – a BEOSZ elnökeként végzett munkája elis-

meréseként – a babérkoszorúval ékesített Honvédelemért Kitüntető cím kitüntetését adott át Kelemen József nyugállományú altábornagy részére. A küldöttek hozzászólásaikkal tették teljessé a beszámolókat.

Sipos Géza ny. ezredes, a BEOSZ tiszteletbeli elnöke: Hozzászólásában megköszönte a leköszönők munkáját, gratulált az elismerésekhez. A küldöttgyűlésnek javasolta a beszámolók elfogadását.

Ugyanakkor felvetette, hogy elég hatékony-e a munka az egyesületekben és a régióknál, a tevékenységük jól szolgálja-e a közösségek érdekeit. A jövőben a BEOSZ-nak nyitottabbá kell válni, de el kell dönteni, milyen is legyen ez a nyitás. A fő feladat a stratégiai megújulás. Intenzívebbé kell tenni a HÉF-ben folytatott érdekvédelmi munkát. Javasolta az együttműködést más társadalmi szervezetekkel, ez szolgálhatja a megújulást és fiatalítást a békés fejlődés útján.

Fontos kérdés a dinamikus kommunikáció, amelynek hasznos információkkal kell szolgálnia a társadalom érdekelt rétegei számá-

ra. Ez a tevékenység hatékonyan segítheti a tagszervezést is. Nem szabad szó nélkül hagyni az intrikus megnyilvánulásokat és a BEOSZ által elszenvedett támadásokat sem. A legrosszabb helyzetre is fel kell készülni, elsősorban az egység erősítésével.

Békási Imre: Köszönetet mondott azért a segítségért, amit a 10 éves működésük során a BEOSZ-tól kaptak. A továbbiakban az MN hagyományainak ápolására, a fiatalok programjainak szervezésére hívta fel a figyelmet. A jövőben is számítanak a BEOSZ segítségére.

Ságvári Pál: Elismeréssel adózott az elnökség 2012–2016 között végzett munkájért. Fontosnak tartotta az egység megtartását. Nem értett egyet a régióvezetők vádaskodással, szerinte a vitás kérdéseket nyílt fórumokon kell rendezni.

Gál István: Megköszönte az elnökség munkáját, és emléktárgyat adott át a BEOSZ leköszönő elnökének.

Gajdán Miklós: Megköszönte az elnökségnek az MEBSZ részére nyújtott támogatását, jelezte, hogy egyesületeik egyen-

jogú tagnak tartják magukat és kérte, hogy az elnökség vizsgálja meg a státusukat.

Engelleiter Zoltán: Egyesületük tagságának nagy része nem katona. A helyőrségben a katonai szervezet megszűnésével nehéz a tagság utánpótlása, nehezen szervezhető a járadékosok, ahogy a rendvédelmi szervezetek volt tagjai is. Ennek ellenére más társadalmi szervezetekkel jó a kapcsolatuk, sok közös rendezvényt tartanak.

Berdó Gábor Károly: Felvetette a kérdést, hogy „Miért jó nekünk a BEOSZ?”, amire rögtön választ is adott, miszerint azért,

lője. Megköszönte az elnökség eddigi munkáját és javasolta, hogy az új vezetés figyeljen oda Sipos Géza ny. ezredes, tiszteletbeli elnök javaslataira. Kifogásolta azt is, hogy miért kell a tagdíjakat emelni, amikor ez a lépés nem szerepel a javaslatok között sem. A tagdíj egységesítését visszalépésnek tartotta, mert ez negatívan érinti a kisnyugdíjasokat.

Tóth Sándor ny. ezredes, levezető elnök felkérte a BEOSZ leköszönő elnökét, illetve a napirendi pontok előadóit a hozzászólások felvetéseinek megválaszolására. Kele-

tainak kiválasztásához. Véleménye szerint nincs olyan vitás kérdés vagy ellentmondás a BEOSZ tevékenységében szervezeti működési rendjében mely akadály lenne a jövőbeni közös munkának.

Az elhangzottakat követően Vörös Lászlóné ny. ezredes, gazdasági alelnök válaszolt az egységes tagdíj fizetését kifogásoló kérdésekre. Elmondta, hogy a 75 év feletti tagdíj fizetésének kiesése 600 ezer Ft kiesést jelent a szervezet költségvetéséből, melyet korábban az egyesületeknek jutattak vissza, ill. működési kiadásokra for-

mert együtt erősebbek vagyunk. Ugyanakkor felvetette azt is, hogy vajon megismertük-e már a problémáinkat és választ adtunk-e rájuk? Az új elnökség legfontosabb feladata lesz, hogy választ kell adnia a felvetődő kérdésekre, mert változtatásra van szükség és együtt kell gondolkodni azon, hogy mit tartunk, és mit hagyunk el a BEOSZ életében. Az eredményekért közösen kell munkálkodni a BEOSZ érdekében fent is és lent is.

Szikra Lajos: Az egyesületek pénzügyi támogatása fontos kérdés, mert nagyon magasak a banki szolgáltatások költségei. Több támogatást kellene kapni a Honvédelmi Minisztériumtól is, ami csurran-cseppen, az nagyon kevés dologra elég. Visszalépésnek tekintette, hogy a 75 év felettieknek is egységesen megállapított éves tagdíjat kell fizetni.

Felker Lajos: Sérelemzte, hogy nem kapott választ az általa javasolt napirendi változtatásra, továbbá nem értette miért maradt távol a rendezvénytől a HOKOSZ képvisé-

men József kérte, hogy fogadjanak el a küldöttek egy összefoglaló választ azzal, hogy a pénzügyi és tagdíjkérdésekre Vörös Lászlóné adja meg a választ. Az elnökség nevében is megköszönte a méltató szavakat és elismeréseket, emellett kitért Sipos Géza ny. ezredes hozzászólására, amely a jövőt illetően új gondolatokat és feladatokat tartalmazott a következő időszakban működő vezetőségnek. A fogyatkozó tagság problémájának kérdéseit a 2012-es Küldöttgyűlés óta a BEOSZ vonszolja vagy tolja maga előtt. A megoldásra a választ a közösségnek kell megadni, mint ahogy Berdó Gábor is megjelölte a megújulás főbb irányait és az érdemes és tartalmas kérdések kiválasztását.

Mindezekhez már a következő időszaki célkitűzések is tartalmaznak megújuló elemeket. Végezetül az elnök megköszönte a kiegészítéseket és az elhangzott javaslatokat, amelyek teljessé tették a végzett munka értékét, és hozzájárulnak a jövő felada-

dítottak. Jelenleg az egyesületek 60%-a fizet teljes tagdíjat, azaz 285 Ft/fő/év összeget, 40%-a pedig a saját döntése szerint fizeti a csökkentett tagdíjat. Javasolta, hogy továbbra is maradjon egységesen a megállapított teljes tagdíj minden korcsoportra kiterjesztve.

A küldöttgyűlés a válaszokat egyhangúlag elfogadta, azonban a tagdíj emelésével kapcsolatos kérdésben Felker Lajos javasolta, hogy arról külön szavazzanak. A levezető elnök szavazásra tette fel a kérdést, hogy külön szavazás tárgya legyen-e a tagdíj kérdése, ezt a küldöttek a jelenlévő 75 főből 43 fő igennel, 29 fő nemmel, 3 fő tartózkodás mellett megszavazták.

A BEOSZ új elnöke Hazuga Károly nyugállományú altábornagy lett. Kelemen József nyugállományú altábornagyot pedig tiszteletbeli elnökké választották. A rendezvény a leköszönő és a megválasztott elnökök köszöntőjét követően jelképes zászlóátadással zárult.

A BEOSZ 2016. évi küldöttgyűlésén megválasztott vezető tisztségviselői:

A BEOSZ elnöke: Hazuga Károly ny. altábornagy

1955-ben született, nős, három gyermeke és három unokája van. A Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola elvégzése után katonai pályáját 1978-ban az 54. Veszprém

Rádiótechnikai Ezred állományában kezdte meg. 1986-ban a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem pénzügyi szakán egyetemi végzettséget szerzett. 1994-től a Magyar Honvédség és a HM szervezeteinél különböző szintű vezető beosztásokat töltött be. 2005-ben elvégezte a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Felsőfokú Vezetőképző Tanfolyamát, továbbá angol nyelvből középfokú képesítést szerzett. 2010 júniusában Honvéd Vezérkar főnök helyettesként került nyugállományba. Aktív katonai pályája során a HÉF munkaadói oldalán már megismerkedett a BEOSZ tevékenységével. A BEOSZ-ról kialakult véleménye erősítette meg az elnöki pozíció vállalásában.

A BEOSZ elnökhelyettese: Esküdt Lajos ny. ezredes

1958. november 23-án született Nyíregyházán. 1977-ben az érettségi után vonult be a Kossuth Lajos Katonai Főiskolára gépe-

sített lövész szakos hallgatónak a Honvédelmi Minisztériumban a Hadművelési és Kiképzési Főosztályon, majd a Személyzeti Főosztályon kiemelt főtisztként dolgozott. 2007-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gazdaság és Társadalomtudományi Karán közoktatási vezető és pedagógus szakirányú szakképzettséget szerzett. 2012-ben a BEOSZ küldöttgyűlése alelnökké választotta meg. A pályázati munkacsoport vezetője. Ő képviseli a BEOSZ-t a NYOK Országos Tanácsában. 2014. decemberétől az MH Szociálpolitikai Közalapítvány Kuratóriumának is tagja lett. Nős, két gyermeke van.

A BEOSZ alelnöke: Vörös Lászlóné ny. ezredes

1956. 07. 11-én született Cegléden. A Számvetési Főiskolán szerzett felsőfokú szakmai képesítést. A civil szférából 1982-ben került a 11. hk. Hadosztályhoz, ahol a számviteli részleg vezetője lett. 1991-ben Budapestre a HM Pénzügyi szolgálathoz

helyezték. Ezt megelőzően két évig – férje tanulmányai miatt – Moszkvában élt. 1998-ban számviteli osztályvezető-helyettes, majd 2000-től osztályvezető lett. 2002-ben, hogy katonai végzettsége is legyen, elvégezte a Nemzetvédelmi Egyetem védelemigazgatási szakát. 2005-ben ezredessé léptették elő. Számviteli osztályvezetőként fő feladata volt a HM Számviteli Politikájának kialakítása, számviteli rendjének irányítása volt. Két leánygyermeke van.

A BEOSZ alelnöke: Sztanó Zsuzsanna ny. őrnagy

1955-ben Budapesten született. A Magyar Honvédség pénzügyi szolgálatának állományában 37 éven át dolgozott. Pályáját közalkalmazottként kezdte, majd 1998-tól hivatásos katonaként teljesített szolgálatot először tiszthelyettesként, 2005. szeptembertől tiszti beosztásban. Tanulmányait főleg szakmai érdeklődés ösztönözte, 2004-ben az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán társadalombiztosítási szakon főiskolai, majd 2008-ban ZMNE Védelmi Igazgatási és Katasztrófavédelmi Intézet védelmi igazgatási szakon egyetemi diplomát szerzett. A

BEOSZ munkájában 2005 óta az Ellenőrző Bizottság tagjaként vesz részt. A BEOSZ iránti érdeklődése részben szakmai munkájának, illetve családi kötődésnek is köszönhető. 2008–2012 között az ellenőrző bizottsági feladatok mellett a BEOSZ Tanácsadó Testületének tagja. 2012-től az Ellenőrző (majd Felügyelő) Bizottság elnöke. Elvált, két fiúgyermeke van.

A BEOSZ alelnöke: Vilner Péter ny. ezredes

1971-ben kezdte katonai pályafutását. Munkássága a humánerőforrás-szakmában több mint három évtizedes múltra tekint vissza. Legutóbb a Honvédelmi Minisztérium humánstratégiaiért felelős osztályvezetőjeként dolgozott 2010-ig. Feladata volt – többek között – a humánerőforrás-tervezés irányítása, a honvédelmi tárca humánstraté-

giájának kialakítása, a végrehajtás felügyelete, munkakörelemzés és -értékelés, a jogviszonyhoz kapcsolódó jogalkotási feladatok végzése, a humán és személyügyi kontrolling tervezése, végrehajtása. A katonai felsőfokú tanulmányai után elvégezte az Államigazgatási Főiskolát, valamint szakosító diplomát szerzett a Corvinus Egyetem Állam-

igazgatási Karán is. Közigazgatási szakvizsgával, angol és francia nyelvből középfokú és felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik. A Magyar Veterán Repülők Szövetsége főtítkára.

A BEOSZ Tanácsadó Testület elnöke: Végh Ferenc ny. vezérezredes

Hajdúszoboszlón született 1948-ban. Az érettségi vizsgát követően, 1967-ben jelentkezik a KLKF páncélos parancsnoki szakára, ahol 1971-ben avatták tisztté. 1977-ig Baján szolgált különböző alegység parancs-

noki és zászlóalj törzstiszti beosztásokban, majd 1981-ben elvégezte a Malinovszkij páncélosparancsnoki akadémiát Moszk-

**Kocsi László
alezredes, FEB elnök**

1962-ben született Sátoraljaújhelyen, a Kossuth Lajos Katonai Főiskola rakéta tüzér szakán végzett 1984-ben. További diplomáit a Pécsi Tudományegyetemen és az Eötvös Loránd Tudomány

Egyetemen szerezte. Pályafutása során 1990-ig tüzér szakmai munkát végzett, majd humán területeken dolgozott. Angol és olasz nyelvvizsgákkal rendelkezik. Nős, két gyermeke van.

vában. 1982-ig harckocsi ezred törzsfőnök volt Kalocsán, majd 1985-ig gépesített lövészezred parancsnokhelyettese Mezőtúron, 1989-ig harckocsiezred, majd dandárparancsnok Szabadszálláson. Ezt követően hadműveleti tanfolyamot végzett és utána 1991-ig gépesített hadtest törzsfőnök volt Cegléden. Beiskolázták az USA-ba nyelvtanfolyamra és a szárazföldi csapatok Vezérkari Akadémiájára. Hazajövétele után 1995-ig kerületparancsnok Cegléden, majd 1996-ig a VKF első helyettese. Ebben az évben nevezték ki a MH parancsnokává, vezérkari főnökké. Közben 1998–1999-ig doktori képzésre járt és előléptették vezérezredessé. 1999-től a KÜM-ba került nyelvtanfolyamra, majd ankarai nagykövet volt 2002-ben bekövetkezett balesetéig. Ettől kezdve rokkant nyugdíjas. Angol, orosz felsőfokú, török középfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Nős, két felnőtt gyermeke van. 14 kitüntetésből három külföldi (USA, francia Becsületrend, osztrák Nagykereszt).

Az elnökség tagjai:

A küldöttgyűlés a régiókban megválasztott elnököket, illetve vezetőket megerősítette az elnökség tagjainak, így a Közép-magyarországi Régióban Nagy Károly ny. alezredes, a Dél-Alföldi Régióban dr. Kovács György ny. ezredes, a Közép-magyarországi Régióban Berdó Gábor ny. százados, a Nyugat-dunántúli Régióban László Attila ny. alezredes, az Észak-alföldi Régióban Tóth Sándor ny. alezredes, az Észak-magyarországi Régióban Fekete István ny. ezredes, a Dél-Dunántúli Régióban Pásztor István ny. ezredes. Elnökségi tagjai lettek továbbá a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége elnöke dr. Boldizsár Gábor ezredes, a Magyar Veteránrepülő Szövetség elnöke, Gál István ny. ezredes, a Honvéd Hagyományőrző Egyesület elnöke, prof. dr. Szakály Sándor.

A felügyelő bizottság elnöke: Kocsi László ny. alezredes

FOTÓ: KISÉRI-NAGY FERENC
PINTÉR – ESKÜDT – GRÓF

Alakuló ülést tartott az új elnökség

A BEOSZ újonnan megválasztott elnöksége megtartotta alakuló ülését. Ez alkalommal a szokásosnál kevesebb napirendet tárgyaltak, hiszen az elődleges cél az új és régebbi tagok kölcsönös megismerése volt. A korábbi gyakorlatnak megfelelően az elnök – ez alkalommal már Hazuga Károly ny. altábornagy beszámolt az elmúlt hetek programjairól, amelyek többnyire a bemutatkozásról szóltak. Majd Vörös Lászlóné ny. ezredes, alelnök az aktuális pénzügyi helyzetről adott tájékoztatást. Ezt követően az elnök ismertette az operatív elnökség tagjainak feladatait, majd – a küldöttgyűlés által megerősített tagszövetségi elnökök és régióvezetők – az elnökség tagjai bemutatták a régiókat és a tagszövetségeket. Következő napirendi pontként az elnökség tagjai áttekintették a második félév mun-

katervét és kialakították az elnökségi ülések rendjét. A szokásos egyebek napirendi pontok között most tájékoztató hangzott el a NEA pályázat helyzetéről, majd Esküdt Lajos ny. ezredes, elnökhelyettes aktuális kérdésekről tájékoztatta a jelenlévőket. Az ülés során a hozzászólók – tiszteletbeli elnökök, az FB új elnöke és a TT elnöke – valamennyien bizakodásukat fejezték ki és megfogalmazták, hogy az elhangzottak alapján a Szövetség továbbra is jó irányba megy és támogatásukról biztosították az elnökséget. Az új elnök zárásában többek között kitért a közös munkára vonatkozó elképzelé-

seire is. Elmondta, hogy továbbra is számít a tiszteletbeli elnökök támogatására és nem utolsósorban valamennyi elnökségi tag aktív munkájára, mert hisz a közösen végzett munka eredményességében. Javaslatokat kért az elnökség tagjaitól, hogy a látókörükben kik azok, akik közelebb hozhatók a napi feladatokhoz, akár folyamatosan, akár csak eseti alkalmakkor. Az ülés végeztével – talán nem véletlenül – a szokottnál is élénkebb beszélgetés vette kezdetét, melynek során további lehetőség nyílt a kötetlen véleménycserére.

SZTANÓ ZSUZSANNA NY. ÖRGY.

A közös célok érdekében kell munkálkodni

Az éppen csak alakuló új BEOSZ elnökség munkájának megszervezése mellett, Hazuga Károly ny. altábornagy örömmel tett eleget a HOKOSZ küldöttgyűlésére szóló meghívásnak. Az elnököt a rendezvényre elkísérte Esküdt Lajos ny. ezredes, elnökhelyettes is. A küldöttgyűlés munkája során Nagy Gyula ny. ezredes, ügyvezető elnök beszámolóját követően Péter László ny. ezredes, elnök mondott köszöntőt és egyben bejelentette végleges lemondását. A BEOSZ elnöke a leköszönő elnök részére Elismerő Oklevelet és BEOSZ logós ajándéktárgyat adott át. Hozzászólásában elmondta, hogy a jelölő bizottság felkérésére egy hónapos aktív gondolkodást követően mondott igent az elnöki jelölésre. Nagy felelősség és megtiszteltetés a katona nyugdíjasok és a gondoskodási körbe tartozók érdekeinek képviselője, a katonai hagyományok őrzése, ápolása. Szeretné a BEOSZ hagyományait tovább vinni, de az új kornak megfelelő válaszok adásával szélesíteni, élhe-

többé tenni a Szövetség életét. Meg kell találni a válaszokat, programokat a járadékosok bevonására, nyitni kell az aktív állomány felé és a növendékekkel is meg kell ismertetni a munkánkat, céljainkat, hiszen a nyugdíjba vonulással mi katonák nem tesszük szegre a munda. A hivatás egy életre szól. Ezt követően kitért arra, hogy közösen kell munkálkodni a katonák érdekeit védő szervezeteknek, a szakszervezetekkel együtt kell, hogy gondolkodjanak és lépjenek fel a gondoskodási körbe tartozók jogainak képviseletéért, védelméért az elért eredmények megtartásáért. A HOKOSZ részéről örömmel vették a BEOSZ elnök szavaiból kiérző felelősséget és közös gondolkodásra, szoros együttműködésre tett javaslatát.

ESKÜDT LAJOS NYÁ. EZDS.
ELNÖKHELYETTES

Nem darabra kell mérni a katonát

Toborzókonferencia Balatonakarattyán

„Régi és új kihívásokkal egyaránt szembe kell néznie a Magyar Honvédség toborzórendszerének” – hangsúlyozta dr. Benkő Tibor vezérezredes az MH Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központban rendezett toborzókonferencia megnyitóján. A Honvéd Vezérkar főnök szerint csakis a közös gondolkodás és az emberközpontúság vezethet sikerre.

Dr. Benkő Tibor vezérezredes beszédében kiemelte: az újonnan megjelent kihívásokra természetesen csakis az adott feltételrendszeren belül lehet megtalálni a megfelelő megoldásokat, és ehhez valamelyest át kell alakítani a toborzórendszert

is. Leszögezte: a Magyar Honvédség alakulatainál általánosságban növelni kell a megtartóképességet.

„Oda kell figyelünk a katona problémáira. Az emberközpontúságnak nem csupán elméletben, hanem a mindennapok gyakorlatában, az általános parancsnoki gondolkodásban is meg kell jelennie. Ideális esetben az állománnyal meg lehet értetni, hogy mit miért teszünk, milyen távlati cél elérése miatt kell bizonyos feladatokat végrehajtani. Világosan kell látni azt is, hogy a katona motiválásának csak az egyik eszköze az illetmény” – fogalmazott a vezérkarfőnök, aki szerint az újabb és újabb célok

kitűzése ugyancsak serkentőleg hat a honvédekre. A szolgálat ellátása során nyújtott teljesítmény rendszeres értékelése is a hatékony motivációs eszközök közé tartozik. Hozzáfűzte: aki a munkájában eredményes, az bizonyosan motiváltan fog dolgozni.

Dr. Benkő Tibor vezérezredes szólt a toborzás és a haderő formálódó új képességeinek kapcsolódásáról is. Ezek között első helyen említette az MH 2. Különleges Rendeltetésű Ezred állománytáblájának feltöltését, amelynek során, mint fogalmazott, „valószínűleg belső toborzással is kell a feladatra alkalmas katonákat találni”.

„Legyen szó külső vagy belső toborzásról, általánosságban igaz, hogy nem darabra kell mérni a katonát. Ha például a Budapesten alakuló Katonai Rendészeti Központra gondolok, nyilvánvaló, hogy oda elhivatott, jó kiállású, intelligens, felkészült és határozott honvédek kellenek, hiszen ők naponta kerülnek kapcsolatba a civil társadalommal” – szabott irányt a vezérkarfőnök.

A kétnapos konferencia résztvevői előadásokat hallgatnak meg többek között a toborzórendszer megújulásáról, és eszmét cserélnek a szakterülettel kapcsolatos aktuális kérdésekről is. A Honvéd Vezérkar szervezte rendezvényre berendelt toborzóállomány számára a konferencia afféle szakmai továbbképzésként is szolgál.

HONVEDELEM.HU

Tájékoztató az érdekvédelemről

Az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 3. Toborzó és Érdekvédelmi Központ érdekvédelmi részlege a korábbi hagyományoknak megfelelően az idei év elején is megtartotta a nyugállományúklubok vezetőinek és a megbízási szerződéssel rendelkezőknek a felkészítését.

A rendezvényt a központ parancsnoka, Soós Gyula őrnagy nyitotta meg. Köszöntőjében üdvözölte a megjelenteket, és kiemelte a tájékoztatás fontosságát, a személyes találkozást, hiszen nemcsak személyi, de jogszabályi változások is történtek az elmúlt időszakban. Mindezek után Márton Zsolt őrnagy, az érdekvédelmi részleg vezetője értékelte az elmúlt esztendőt, és felvázolta az idei év terveit. A központ illetékességi területén élő, gondoskodási körbe tartozók létszáma közel 2800 fő. „Annak érdekében, hogy a törvény által szabályozott kötelezettségeinknek hatékonyan és eredményesen eleget tudjunk tenni, például látogatások, adatok pontosítása, segélyezés nagyon fontos a konstruktív együtt-

működés” – mondta Márton őrnagy. Az értekezlet a beosztott állomány szakterületi tájékoztatójával folytatódott. Szó esett a nyugállományúakat érintő lehetőségekről,

úgy mint az üdülés, az adatkezelési szerződés; a honvédségi egészségügyi intézmények által nyújtott szolgáltatásokról, segélyezésről és a nyugállományú katonák igazolvánnyal való ellátásáról.

Fajd Bence hadnagy a hadisírgondozással és a kegyeleti munkával kapcsolatos tudnivalókról tartott előadást, végezetül pedig Hujber László Lajos törzsszázlós tájékoztatta a jelenlévőket a kegyeleti rendeletről és annak tavalyi változásairól. Kiemelte, hogy főként a szabályzó finansziális része változott pozitív irányba. Mindezek után kötetlen beszélgetés keretében kérdésekre és a tapasztalatok átadására került sor. A rendezvény ismételtlen bebizonyította fontosságát, hiszen a meghívott 23 fő teljes körű tájékoztatást kapott, és minden felmerülő kérdésüket megválaszolták a katonák. A példa követendő lehet.

FOTÓ: HORVÁTH GÁBOR SZÁZADOS

A honvédség ma is élő, alkotó erő

A több mint 160 éves hagyománnyal rendelkező Magyar Honvédség ma is élő, alkotó erő – mondta Vargha Tamás miniszterhelyettes a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen tartott konferencián.

A Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára a Felderítők Társasága Egyesület megalakulása tizedik évfordulóján tartott konferencián elmondta: az alázat, a tisztesség nem idejétmúlt tulajdonság, hiszen a hagyomány nemcsak köt a múlthoz, de megtart a jövőben is. Rámutatott, hogy a katonai felderítés is gazdag hagyományokkal rendelkezik, hiszen egyidős a hadviselés történetével. A felderítőkre ma mind inkább szükség van, hiszen Európa és az ország biztonságát újkori népvándorlás veszélyezteti. „Felértékelődött a hírszerzés és a felderítés szerepe az információs hadviselés korában” – hangsúlyozta, hozzátéve, hogy a megszerzett információk feldolgozása minden eddiginél szélesebb körű felkészülést és szakmai tudást feltételez.

A társaság kapcsán megjegyezte: a szervezet jól szolgálja a honvédelem ügyét, hiszen az alapítók célja, nemzetközi tapasztalatok közreadása, a biztonságpolitikával kapcsolatos vélemények kialakítása és tudományos értekezések publikálása. Röviden: hozzájárulni a Magyar Honvédség szolgálatához. „Legfőbb közös célunk tehát nem

lehet más, mint hazánk és nemzetünk védelme, ez legfőbb felelősségünk” – mondta Vargha Tamás.

Dr. Tömösváry Zsigmond nyugállományú dandártábornok, az egyesület elnöke az ünnepi emlékülésen felidézte: a szervezet tíz éve, 2006. június 21-én alakult. Az elmúlt évek alatt kikristályosodott szerepe, illetve körvonalazódtak azok a területek, ahol az egyesület hasznos tevékenységet folytathat. Ezek között megemlíttette a szakmai kutatásokat, a dokumentálást, az oktatás elméleti, valamint a folyóiratok megjelenésének gyakorlati támogatását.

A szervezet története során számos konferenciát és könyvbemutatót szervezett, és folyamatosan emelkedik a programjaikat rendszeresen látogatók száma. Az alapító tagok egyébként több mint kilencvenen vannak.

A mostani konferencián az érdeklődők előadásokat hallgathattak meg a NATO-val és a Magyar Honvédséggel, azon belül pedig a felderítőkkel kapcsolatban.

FOTÓ: KRASZNAI-NEHREBECZKY MÁRIA

Volt egyszer egy küldetés...

Katonai tiszteletadással egybekötött koszorúzást tartottak a Magyar Néphadsereg első békefenntartó missziójában elhunyt Dylski Aurél határőr őrnagy és Cziboly Csaba tartalékos százados síremléke előtt a Farkasréti temetőben pontosan abban a percben, amikor helikopterüket 43 évvel ezelőtt lelőtték Dél-Vietnamban. Imre Lajos nyugállományú ezredes megemlékező beszédében elmondta: „Negyvenhárom évvel ezelőtt, április 7-én villámcsapásként ért bennünket a hír, hogy Dél-Vietnamban egy helikopteres repülés során, több más nemzetiségű katona mellett életét vesztette két magyar tiszt is: Dylski Aurél határőr őrnagy és Cziboly Csaba tartalékos százados. A Nemzetközi Ellenőrző

és Felügyelő Bizottság (NEFB) harmadik váltásának tagja hozzátette: a legnagyobb fájdalmat természetesen a családok tagjai élték át, de őket, katonákat is mélysegesen megrázta két társuk hősi halála, hiszen ahogy fogalmazott: „Mi, katonák életünk során gyakran kerülünk közeli kapcsolatba a halállal.”

A nyugállományú ezredes beszédében szólt a tragédia körülményeiről is. „Vietnamban a feladataink teljesítése során alapvetően békés, nem háborús viszonyokkal számoltunk. Ugyanakkor tisztában voltunk azzal is, hogy a párizsi megállapodás aláírása utáni időkből sem szűntek meg Dél-Vietnamban a fegyveres összecsapások a dél-vietnami hadsereg és a Dél-Vietnami Ideiglenes Forradalmi Kormány (DIFK) katonái között. Ezekre az összecsapásokra azonban a konkrétan meghatározott térségekben, az úgynevezett „leopárdfoltok” körzeteiben került sor. Az esetleges életveszély elkerülése érdekében mind a szárazföldi, mind pedig a légi közlekedés vonatkozásában tiltott zónákat, illetve a légi közlekedést illetően repülhető légi folyosókat

jelöltek ki számunkra. Sajnos egy ilyen légi folyosótól eltérő repülés okozta tisztársaink szörnyű tragédiáját.”

1973-ban, ezen a napon, 11 óra 45 perckor a dél-vietnami Lao Baoban rakétatámadás ért egy UH-1H típusú helikoptert, amin Dylski Aurél, Cziboly Csaba, egy kanadai, egy indonéz tiszt, a DIFK két összekötő tisztje, valamint a gép háromfőnyi személyzete vesztette életét. A Magyar Néphadsereg első békefenntartó missziója a dél-vietnami volt 1973

januárja és 1975 áprilisa között. A magyarok az amerikaiak és a vietnamiak által megfogalmazott felkérésnek megfelelően 45 dél-vietnami ellenőrző ponton, valamint a saigoni központban a vietnami háborút 1973 januárjában a már korábban említett lezáró párizsi egyezmény végrehajtására létrehozott Nemzetközi Ellenőrző és Felügyeleti Bizottság erőinek részeként – indonézai, len-

gyel, kanadai, majd később iráni katonákkal közösen – szolgáltak.

A Farkasréti temetőben, a hősi halottak sírjánál a megemlékezés koszorúzással ért véget. A Honvédelmi Minisztérium nevében dr. Papp Ferenc ezredes, a HM Társadalmi Kapcsolatok Hivatala (HM TKH) Társadalmi Kapcsolatok Igazgatóság igazgatója helyezte el a megemlékezés virágait.

FOTÓ: DÉVÉNYI VERONIKA

Az örök katona

„75 évvel ezelőtt, 1940. július 4-én a három katonai akadémiáról százkilencvenkettőnket avattak tiszté.” – mondta Szentkirályi Frigyes nyugállományú ezredes a szeptember végén tartott gránit és arany díszoklevél átadóünnepségén. Most egy idősek otthonában beszélgettünk Frigyes bácsival, akinek memóriáját sok fiatal megirigyelhetné. Életútjáról 96 évesen közel száz percen keresztül mesélt a kamera előtt. Tiszteletünk kifejezéséként ebből a visszaemlékezésből ismertetünk meg kedves olvasóinkkal egy részletet.

1919. december 1-jén születtem Szege-
den. Édesapám repülőtiszt volt, az első világ-
háborút hősiessé végigharcolta. Jőnevű piló-
ta volt, de sajnos egy tragédia érte a csa-
ládunkat, mert 1925. június 2-án Szegeden,
édesanyám és az én szemem láttára másod-
magával lezuhant és meghalt. Én akkor öt
és fél éves voltam, nagyon megrázott apám
halála, így azóta félárvaként élelem élete-
met. 1925-ben, éppen 90 éve kezdtem el az
iskolai tanulmányaimat a Bécsi kapu téri
evangélikus iskolában. Ott végeztem el a
négy elemi, utána még két osztályt végez-
tem a farsori evangélikus gimnáziumban, illet-
ve annak az internátusában. 1931-et írtunk,
amikor a gazdasági válság nemcsak az
országot rázta meg, hanem részben az
embereket is, például a mi családunkat is.
Nem volt lehetséges a tanulmányaim finan-
szírozása, ezért egy olyan megoldást kellett
találni, ami nem került pénzbe. Egyedül a
katonai iskola maradt, édesapám barátai
segítettek a felvételinél. 1931 jelentős dátum
volt a katonai iskolai rendszerben, mert akkor
tértek át arra a modellre, ami aztán tíz évig
fennmaradt. Ennek a lényege az volt, hogy
három helyen, Pécsen a Zrínyi, Kőszegen a
Hunyadi, Sopronban a Rákóczi reáliskolai
nevelő intézetek működtek, amelyek egy-
től nyolc osztályig tartó reálgimnáziumok vol-
tak, a végén érettségivel. Én a Zrínyire kerül-
tem, a harmadik osztályba. Közepes tanul-
mányokkal, bizonyos internátusi múlttal ren-
delkeztem, de a katonai iskola más volt. Talán
a legnagyobb változás az volt, hogy a
Damjanich utcából vasárnaponként haza
tudtam menni a Margit körútra; Pécsről ez
nem volt lehetséges, mint ahogy később sem.
Év elején, szeptemberben bevonultunk, és
karácsonykor mentünk először haza. A csa-
ládi kapcsolatot a levelezés jelentette. Aki
leérettségizett, az automatikusan a Ludovika
Akadémiára került, tehát semmiféle vizs-
gát nem kellett tenni. Előtte fegyvernemet
kellett választani. Számomra egyedül a gya-
logságnak volt esélye, így gyalogosként foly-
tattam ezt a – most már mondhatni – kato-
nai irányultságú tevékenységemet. Édes-
anyámnak elmondtam, hogy fegyvernemet

kell választani, amire ő azt mondta: édes
fiam, te minden lehetsz, csak repülő nem!
Aztán hozzátette: az is lehetsz, csak akkor
nekem egy pillanatnyi nyugtóm nem lesz.
Ezzel nálam a repülés úgy kezdődött el, hogy
be is fejeződött. Hogy aztán anyámnak a
repülés nélkül mennyi nyugalmat okoztam,
ezt most nem mesélném el.

Az első lépések

A mi évfolyamunknak utoljára – mert a követ-
kező évfolyamban ez már nem volt –, az első
ludovikái, illetve akadémiai évünket csa-
patnál kellett tölteni, sorkatonaként,
karpaszományosként. A gyalogosoknak két
állomáshelyük volt, az egyik a 4. gyaloge-
zred Sopronban, a másik a 14. gyaloge-
zred Egerben. Én maradtam Sopronban.

1941 áprilisában mozgósítottak, jött a Dél-
vidék. Előfordult, hogy magyarokkal talál-
koztunk, örömteli találkozások voltak, de
ez már nem Erdély volt. Vigyázni kellett, mert
itt már voltak veszteségek, a zászlóaljnak
is volt hősi halottja, más alakulatoknak is.
Mint gépkocsizóknak, kihasználták a
mozgékonyaságunkat. Elég hamar átléptük
Mélykútnál a határt, majd Szabadka követ-
kezett, nyomultunk le egészen Újvidékre, és
onnan elég hamar átraktak a Duna jobb part-
jára. Eszék után átkeltünk a két folyón, a
Dráván és a Száván, eljutottunk a Balkán
belsejébe, egészen Valjevóig. Akkor a jugo-
szláv hadsereg letette a fegyvert a néme-
tek előtt. A németek, gondolom, örültek, hogy
győztek, de gyakorlatilag úgy nézett ki, hogy
bal kézzel letették a fegyvert, jobb kézzel
pedig megfogták, és elmentek a hegyekbe
Tito partizánjaiként. Ez persze csak később
derült ki.

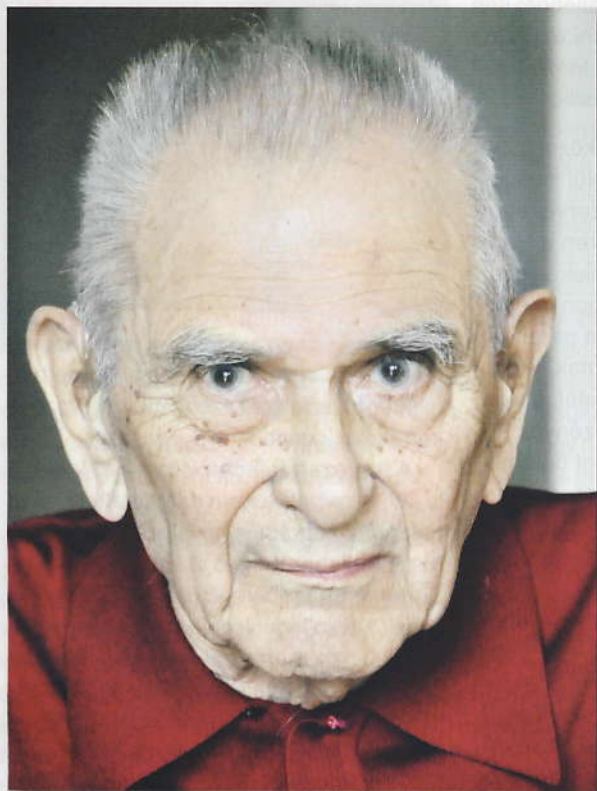
Minket visszarendeltek Kassára, mert
akkor az jelentősebb állomás volt. Egy napot
voltunk Vukováron, majd visszakerültünk
Kassára, de sok nyugtóm nem volt, mert már
1941 áprilisát éltük, és június 26-án volt
Kassán a bombázás. Hol is lehettem vol-
na másutt, mint Kassán. Éppen az utcán vol-
tam, hiszen semmilyen veszély nem fenye-
getett sem engem, sem az alakulatot. Aztán

hirtelen meghallottam a robbanásokat és lát-
tam a füstöt, sőt a repülőgépeket is, ahogy
délkeleti irányban elhúztak.

Katonaság – élesben

Kassa bombázása után sikerült kiharcol-
ni – mindenekelőtt a vezérkar főnökének,
Werth Henriknek –, hogy ne hagyja kimarad-
junk a győztes németek után az osztozko-
dásból, ezért Magyarország és a Szovjet-
unió között hadiállapot létesült, beléptünk
a háborúba. A mozgósítás után, július ele-
jén elindultunk, átvergődtünk a Kárpátokon.
Szó szerint, mert az oroszok–szovjetek –
mindegy, hogyan mondjuk –, mindent tönk-
retettek a Kárpátokban. Minden átjárót, hidat
felrobbantottak. Ha lehetett, akkor még az
utat is megrongálták, vagy a hegyoldalt is
berobbantották. Hát előbb ezt el kellett elta-
karítani, utána meglódultunk, az első komo-
lyabb ellenállás a Dnyeszternél, Zarezcikinél
volt. A hidat felrobbantották, a másik oldal-
ról itt már komolyabb tüzet kaptunk. Soro-
zatlövészek voltak, az egyik sorozat eltalál-
ta az egyik katonámat, aki elesett. Éppen vit-
te a löszert a puskához... ő volt az első hősi
halottja a zászlóaljnak.

A géppuskás szakaszomat az első szá-
zadhoz osztották be támogatóként. A szá-
zad parancsnoka Gallai Emil százados volt.
Az oroszok éppen megállítottak bennün-
ket, így egy másik terepszakaszra vonultunk
vissza. A géppuskáimmal fedeztem a visz-
szavonulást. Előbb a század ment vissza,
majd mi a géppuskákkal, én mint tiszt, utol-
jára. A Ludovikán azt tanították, hogy a tiszt
vonuljon vissza utoljára. Én mint zöldfülű,
tapasztalatlan mentem utoljára egyedül, a
katonáimat hátraküldtem, és akkor sebe-
sültem meg. Előtték mind a két lábamat.
Csontot érő lövések voltak, ott voltam moz-
gásképtelenül a két arcvonala között. Nem
mertem segítséget kérni, mert nem tudtam,
hogy ki van közelebb, a szovjetek vagy a
magyarok. Később a katonák észrevettek,
hátravitték, Gallai felrakott egy harckocsi-
ra, és elkezdődött az a gyógyulási folya-
mat, ami a rehabilitációval együtt négy és fél
hónapig tartott. A jobb lábamon a sípcson-
tot találták el, azt lefaragták. A bal lábamon,

a bokánál van a lábtőcsont, ott lőtték át, itt bement, ott kiment a golyó, az nem volt olyan súlyos, de a jobb lábam az nagyon megsínylette.

Az ostrom

Hazajöttem Budapestre, de nem a karácsony hozott haza, hanem a nagybátyám halála. A temetésén már nem tudtam részt venni – de ott töltöttem a karácsonyt – mivel majd megyek vissza. De nem tudtam visszamenni, mert bezárult a gyűri Budapest körül. Az ostromot otthon a Kosztolányi téren vészeltem át. Ronda egy hely volt, a lakásunk az tönkrement, hát a szomszédban átvészeltük valahogy. Volt lövöldözés, volt vízpótlás, még jó, hogy ott volt a Fenekeetlen-tó. Éjszaka el tudtunk menni vizet hozni. Vártuk, mikor jönnek már az oroszok, mert én ott álltam semmittevésben. A németek oldalán nem akartam tovább harcolni. Az oroszok oldalán sem, mert ők nemcsak a németek, hanem a magyarok ellen is harcoltak. Én ott gyakorlatilag átbujáltam az ostromot.

Egy esemény azért történt, a nyakamba kaptam egy szilánkot. A házban volt egy orvos, a seb nem volt veszélyes, bekent egy kis jóddal, leragasztotta és el volt intézve. Később – és most előreugrok vagy húsz-huszonöt évet – egy röntgen alkalmával hivattott a főorvos, és megkérdezte, hogy milyen szilánkot hordok a nyakamban. Mutatta a röntgenfelvételt. Mondtam, hogy az ostrom alatt kaphattam... Azt mondta, ez nem egy,

hanem kettő! Azt mondta: tudod, milyen szerencséd volt, ez öt-hat milliméterre állt meg a nyaki főútóértől. Ha oda még belekóstol, akkor most nem lennék itt. Február 13-án megint fogságba estem, ez volt a második hadifogságom. Ez a fogság már hosszabbra sikerült, 1947. július 27-ig tartott. Uzmányba kerültünk, Voronyezs mellé, úgy húsz kilométerre. A tiszti táborban kétezer magyar és ezer német tiszt volt. A tiszteket munkára nem kényszeríthették, de önként lehetett vállalni. 1946 nyarán egy nagyobb lélegzetű munka adódott, akkor egy savanyítóüzembe mentünk vagy harmincan, Pavlovszk városába – ez a Don mellett volt. Ott kettéosztottak bennünket, tizenöt főt elvittek az erdőbe hordókat készíteni, mi pedig a savanyítóüzem hor-

dóit gurígtattuk, kiraktuk a bárkából, majd visszaraktuk. Ott töltöttük az egész nyarat. 1947. július 27-én jöhettünk haza.

Vissza a seregbe

Itthon találkoztam Illés Bélával, megismert, és kérdezte, hogy mit csinálok. Mondtam, éppen valamilyen elfoglaltság után nézek, mert anyámnak nem volt nyugdíja. Nagyanyám nyugdíjából éltek ketten. Én harmadiknak nem tudtam odamenni, így mondtam Illés Bélának, hogy nekem nem volt lehetőségem civil szakmát kitanulni. Azt mondta, neked a hadseregben a helyed. Akkor Veres Péter volt a miniszter, írt a miniszternek egy levelet, amiben minden jónak elmondott, és ennek a hatására átvettek a demokratikus hadseregbe 1948 januárjában. Addig adtak valamennyi pénzt, abból meg tudtam élni, és beosztottak – akkor nem Vezérkarnak hívták, hanem annak az elődjébe – az anyagi alosztályba, ahol hárman voltunk, Lőrincz ezredes, Pulai őrnagy és jómagam. Ebből a szervezetből alakult ki az anyagtervező csoportfőnökség.

1962-ben az 5. hadsereg komendánszolgálatának vezetője lettem, de csak egy évig, mert az alakulatot Fehérvárra helyezték. Egy év után kérésemre áthelyeztek a Zrínyi Akadémiára, ahol 13 évet töltöttem el. 1977-ben, 58 éves koromban az alapfakultás parancsnokaként mentem nyugdíjba. 600 tisztnek voltam az ottani parancsnoka.

Megjelent a Magyar Honvéd újság, fel-

hívtam Gróf Ferencet, hogy ha kell segíteni, szóljanak nekem. Akkor azt mondta Gróf Feri, hogy hiányzik neki egy korrektor. Nekem ebben nem volt tapasztalatom, magyarul tudtam írni, a helyesírással sem volt különösen gondom, így a szerkesztőségben korrektoroskodtam. Annyiszor kaptam a fenekekre, ahányszor hibát hagytam benne. De ez vele járt.

Mit is lehetne mondani a mai fiataloknak, akik a katonai pályára lépnek? Elmondhatom, hogy sorkatonától a vezérkarig minden vezetési szinten vagy ahhoz kapcsolódóan szolgáltam. Voltam sorkatona, rajparancsnok, szakaszparancsnok, föl egészen a vezérkarig. A katonai életnek három területét, a csapatéletet, a központi beosztást, tanintézetet is megjártam. Gyalogosnak avattak, de voltam a Nimródokkal páncélos, sőt, légvédelmi tüzér is. Majd kaptam olyan feladatokat, amelyek nem voltak köthetők vezetési szinthez, tehát én nagyon nagy tapasztalattal rendelkeztem, de ezeket a nagy tapasztalatokat most már inkább erkölcsi téren lehetne talán kamatoztatni. Például az alárendeltek most is éppen olyan alárendeltek, mint korábban, tehát ez egy döntő kérdés, hogy milyen kapcsolatot tudok teremteni. Fontosabb az alárendelttel való kapcsolat, mint a közvetlen parancsnokkal, de azzal is ki kell jönni, mert ha vele nem vagyok megfelelő kapcsolatban, akkor az rajtam keresztül csattan az alárendelteken. Ezt is átéltem. Ezt mindenképpen tanácsként mondanám nekik. Az embernek meg kell küzdeni azokkal a feladatokkal, amelyek előtte állnak. Egy katona nem nézheti, hogy mikor kezdődik a munkaidő, mikor végződik, adva van a feladat, el kell végezni. Én nagyon megengedő voltam olyan szempontból, hogy ha például a hivatalban a gépirónő megkérdezte, hogy kimehet-e a fodrászhoz, mondtam, hogy hát persze, menjen ki nyugodtan. Hogyne mondtam volna, amikor tudtam, hogy előző nap 70 oldalt gépelt, és este 8-kor ment haza. Meg kell érteni az alárendelteknek a problémáját, amit nagyon jó szándékkal kell megoldani. Ez nagyon fontos és alapvető dolog. Ma is érvényes és a jövőben is, mindig érvényes lesz, de azért arra is vigyázni kell, hogy mit kér az alárendelt. Nem lehet mindenre azt mondani, hogy persze, igaza van. A feladatot végre kell hajtani. Tehát mindig észnél kellett lenni.

Kedves Fricikém! Kívánom, hogy sok-sok évig maradj „észnél” közöttünk, mindannyiunk nagy öröme! (grófferi)

(KÉSZÜLT A HM ZRÍNYI KFT.
TV-STÚDIÓJÁNAK FELVÉTELE ALAPJÁN.)

Mindennap élesben

Az MH Egészségügyi Központ (MH EK) a Magyar Honvédség talán legismertebb, legnépszerűbb és legösszetettebb szervezete. Állományának tagjai misszióban, hazai alakulatoknál, a határ menti feladatok ellátásánál, kiképzési biztosításnál vagy a szervezet bármelyik telephelyén nap mint nap dolgoznak egyetlen cél, az egészség és az élet védelmének érdekében.

A Honvédkórház (HK) hosszú történetének legutóbbi és egyik legnagyobb változást hozó fordulópontja 2013 februárjában jött el. Miniszteri rendelet alapján az intézmény feladatrendszere kibővült, működési és szervezeti struktúrája megváltozott, és felvette a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ nevet. A klasszikus értelemben vett Honvédkórház az új központ egyik szervezeti egysége lett. Az átalakítás óriási feladatnak bizonyult, a kirakós darabkái azonban végül egytől egyig a helyükre kerültek. Szabó István vezérőrnagy, az MH EK parancsnoka szerint az átszervezés annyira komplex volt, hogy határidőmódosítást kellett kérni az előljárótól.

„Hosszú folyamatról beszélünk, amelynek bizonyos részei még ma is tartanak. A legnagyobb kihívást a Honvédkórház feladatrendszerének átvizsgálása, valamint az akkori 12 telephelyes struktúra átalakítása jelentette. A telephelyek számát nyolcra csökkentettük, egyrészt a gazdasági racionalitás, másrészt a szervezet irányításának ésszerűsítése miatt” – mondta a tábornok.

Miután a feladatok száma nem lett kevesebb, az átszervezés a gyógyító részlegeknél nem jelentett létszámleépítést, a betegellátás szempontjából inkább a vezetés-irányítás területén történt változás. A Honvédkórház teljes logisztikai és adminisztratív, ügyintéző rendszere átkerült az MH Egészségügyi Központhoz. Ez a HK szempontjából is pozitív fejlemény, hiszen az ott dolgozóknak csak a szakmai munkára kell koncentrálniuk.

„Változtatások persze a kórházban is voltak, de ez elsősorban annak köszönhető, hogy időközben átvettük a Károlyi Kórház teljes aktív ellátási tevékenységét. A gyógyító munka, az egészségügy feltételrendszere egyébként is folyamatosan változik, ehhez kell alkalmazkodnunk, mégpedig időnként nagyon gyorsan. A Honvédkórház egy kicsit más, mint a többi katonai szervezet, itt a rugalmasság napi rutin” – tette hozzá Szabó vezérőrnagy.

Az MH EK létszáma jelenleg közel 3800 fő, ez még a honvédségen belül is kiugróan magasnak számít egy szervezetben belül. Ebből mintegy háromezren a Honvédkórház állományában, a többiek a védelem-egészségügyi igazgatóságon, a gazdasági igazgatóságon, illetve a parancsnokságon és a törzsnél dolgoznak. Közel 800 katona látja el itt a szolgálatát, akiket a legkülönbözőbb helyekre vezényelhetnek úgy, hogy közben a központ betegellátó képessége nem csökkenhet. Az ellátás zavartalanságát és az imént említett alkalmazkodóképességet nem véletlenül kezeli kiemelten a vezetés.

„A tavalyi évet hihetetlen statisztikai adatok jellemzik. A járó betegek száma meghaladta az egymilliót, s több mint 55 ezer fekvőbeteget kezeltünk. Ezek a számok jól mutatják, hogy a Honvédkórház a főváros és Észak-Magyarország betegellátásában megkerülhetetlen tényező, hiszen olyan intézmény vagyunk, amely a gyógyítás legszélesebb spektrumát öleli fel. A gyermekellátáson kívül minden szakterület megtalálható nálunk. Hatalmas a sürgősségi központunk, ennek megfelelően a leterheltsége is az: naponta 150–200 esetet kezelnek itt” – válaszolta a parancsnok.

A sürgősségi ellátás a Honvédkórház legfontosabb területe, a hatalmas komplexum lelke, amely központi szerepet játszik mind a működésben, mind a költségvetésben. Az ellátás terén a többi osztály működése is szervesen kapcsolódik hozzá. Érthető, hogy a sürgősségi ügyelet vezetője munkaidő után egyben az intézet vezető ügyeletes főorvosa. Szabó vezérőrnagy szerint ezt a területet kezelték és kezelik a mai napig a legnagyobb figyelemmel, és nemcsak a betegellátás szempontjából.

„A sürgősségi esetek kezelése összetett problémamegoldást kíván. A kórház mindennapos működése bizonyos szempontból ekörül forog. Az ellátáson túl itt van a legnagyobb szükség a magabiztos kommunikációra, tehát a kollégáinkat ebből a szempontból is folyamatosan képezzük, nemcsak a speciális szakmai területeken. Aki a sürgősségre érkezik, sokkal kiéleztettebben reagál bizonyos szituációkra, ezt nekünk kezelniük kell; meggyőzően elmagyarázni, mit miért teszünk” – hallhattuk a parancsnoktól.

A nagy forgalom és az ellátottak száma hatalmas nyomást jelentenek a Honvédkórház dolgozóira, katonákra és közalkal-

mazottakra egyaránt. Ebben a helyzetben minden pluszfeladat azonnali újratervezést, korrekciót igényel.

„A tervezett feladatok mellé sok olyan is jött, amelyekre nem számítottunk, mint például a migrációs hullámmal kapcsolatos határ menti egészségügyi teendők. Ebben a térségben az ősz folyamán már közel 100 kollégánk dolgozott, ez pedig az MH EK-ban maradt állományra jelentős pluszterhet rótt, hiszen a hiányzók munkáját értelemszerűen nekik kellett elvégezniük. Hasonló a helyzet a külföldi missziók esetén is: a központi betegellátás biztonsága semmilyen körülmények között, még katonáink távolléte idején sem sérülhet” – mondta a vezérőrnagy.

Az MH EK kapcsán a sajtóban is gyakran kerül szóba az intézmény költségvetése. A büdzsé (amelyben a központi kerettől kezdve a pályázati pénzekig minden benne van) 2015-ben meghaladta a 32 milliárd forintot.

„Az összeg egyesek szemében nagynak tűnhet, de éppen a feladatrendszerük különbözősége miatt nem szerencsés összehasonlítani a kórházakat. Ahol ekkora sürgősségi központ és traumatológia van, a kiadások is nagyobbak, mint a kisebb kórházakban, amelyek nem működtetnek ilyen jellegű területeket” – mutatott rá Szabó tábornok a feladatok és az arra irányított összegek közötti kapcsolatra.

Nem véletlen, hogy minden szakmai szegmens, amely a sürgősséggel össze-

függ (diagnosztika, traumatológia, sebészet), anyagilag is kiemelt figyelmet kap. Ezért könyvelhették el óriási sikerként azt a nyertes EU-s pályázatot, amelynek segítségével 1,7 milliárd forint értékben kicserélték a képalkotó diagnosztikai berendezéseket. A hatás a CT- és a röntgengépek esetében azonnali volt: a várakozási idő csökkent, a korábban gyakorta 45 percig is elhúzódó CT-vizsgálatok ideje 4-5 percre rövidült.

„Az orvosok hamarabb jutnak hozzá a lelethez, így a beteg komfortérzete is jobb lesz. A sürgősségi munkánál ez hatványozottan fontos, hiszen ott nem érkezési sorrendben történik az ellátás, hanem az eset súlyossága szerint” – mutatott rá az intézmény parancsnoka, hozzátéve: a gazdasági igazgatóság minden erejével azon van, hogy a gyógyítás színvonalát anyagi eszközökkel is javítani tudja. „Költségvetésünket pályázati pénzekkel igyekszünk kiegészíteni, de – miután a jogi környezet lehetővé teszi – szeretnénk a fizetős ellátások területén is betörni a piacra, értem ez alatt például a menedzserszűrés végzését. Minden lehetőséget meg kell ragadnunk, hogy a betegellátás és az abban dolgozók munkakörülményeinek színvonalát emelni tudjuk.”

Bár az MH EK Honvédkórház a Semmelweis Egyetem Oktatókórháza, és napjainkra regionális szinten a legszelebb körü-

betegellátásban is részt vesz, a Honvédkórház nem hagyhatja figyelmen kívül eredeti rendeltetését sem. A parancsnok szerint ezt az intézmény az egyik legfontosabb feladatként kezeli.

„Egy pillanatig sem feledhetjük el, hogy alapvetően katonai kórház vagyunk. Amellett, hogy a betegellátási kör kibővült, és a térség meghatározó intézményévé váltunk, kiemelt figyelmet fordítunk az egyenruhásokra. Éppen a szolgálatban lévő rendőrök és katonák érdekében működik a hon- és rendvédelmi koordinációs ügyeletünk, hogy az egyenruhások érezzék, az intézmény alapfunkcióját tekintve mindig is az ő ellátásukat szolgálja. Nyilvánvaló például, hogy ha robbanás vagy lövedék okozta sérülés ellátásáról van szó, csak mi jöhetünk szóba” – hangsúlyozta Szabó István vezérőrnagy.

Az egyenruhások ellátásán túl nagy figyelmet szentelnek a kórházban dolgozó katonai állomány megtartására is. A tábornok elmondta, már kidolgoztak egy véleményezésre váró katonaorvosi életpálya-modellt annak érdekében, hogy a fiatal orvosokat a honvédségbe csábítsák, de ami ennél is fontosabb, meg is tudják tartani őket, szakmai perspektívát kínálhas-
sanak nekik. A régen jól működő ösztön-díjrendszert például új formában állítanák vissza, hogy ezáltal is megkönnyítsék a toborzást. A probléma az ápolók és a szakdolgozók esetében szintén fennáll, hiszen a fluktuáció ott is igen magas, a verseny pedig nagy a kórházak között. A Honvédkórház még így is kivételes helyzetben van, a kimagasló szakmai munka miatt az intézetbe presztízs bekerülni rezidensként.

„Óriási ezen a téren is a kereslet, a Honvédkórház pedig jó ajánlólevelet jelent, s ezért is szeretnénk megtartani a katonaorvosokat. Inspiráló tényező lehet a jövedelem (amiben segít az életpálya-modell illetmény átalakítása), a feladatrendszer, hiszen a szakmai kihívás óriási motiváció, valamint a szakmai központok tevékenysége. Utóbbi tekintetében a kórház

azért is speciális, mert nemcsak az elődintézmények, de azok szakmai kultúrája is összeolvadt, így olyan szakmai központok alakulhattak ki, amelyek Magyarországon kimagasló teljesítményt nyújtanak” – jegyezte meg a parancsnok.

Jellemző az MH EK működésének összetettségére, hogy amikor arról kérdeztük Szabó István vezérőrnagyot, melyik eredményükre a legbüszkébb a tavalyi évből, nem tudott választani, inkább sorolni kezdte a sikereket.

„Kimagasló teljesítmény volt a határ menti teendők ellátása úgy, hogy közben az MH EK zökkenőmentesen működött tovább. Mindenki tudta a dolgát, mindenki érezte a feladat fontosságát. Gazdasági téren hatalmas eredmény, hogy az év végére sikerült 2 milliárd forint alá csökkenteni az adósságunkat. Ez még mindig soknak tűnik, de ne feledjük, ez a szám 2012-ben még 8 milliárd volt. Ebben persze minden benne van, az állami konszolidáció, a fenntartó által biztosított források, de akkor is jelentős eredmény. A nyertes 1,7 milliárdos EU-s pályázat szintén kiugró siker, ahogyan az is, hogy be tudtuk fejezni a Károlyi Kórház integrációját. Új dolgokba is kezdünk. Megteremtettük a távleletezés technikai alapjait, hogy orvosaink otthonról is végezhető munkájával a benti ügyeket tehermentesítsük. A fizikai alkalmassági rendszert rugalmasabbá és gyorsabbá tesszük. Kidolgoztuk az úgynevezett honvéd testalkati programot, amelyre óriási igény mutatkozik, így a siker kódolva van az alkatoknál” – sorolta a tábornok.

Szabó vezérőrnagy hozzátette mindehhez: az eredmények csak azt igazolják, hogy az irány jó, de nem pihenhettek, minden területen folytatniuk kell a megkezdett munkát. 2016-ban a gazdálkodás racionalizálása továbbra is kiemelt feladat, miként a struktúraváltás végleges lezárása is.

A parancsnok ars poeticája szerint a legnagyobb kihívás nem egy cél elérése, hanem az elért eredmény és a teljesítmény színvonalának megtartása.

„Folyamatosan alkalmazkodnunk kell a dinamikus változó környezethez. Teljesen speciális helyzetben vagyunk. Nálunk nincs ünnep vagy hétvége, csak folyamatos szolgálat. Ha hibázunk, annak azonnali következményei vannak, ezért rendkívül átgondoltan kell eljárunk, hogy a hibaszázalékot a minimumon tartsuk. Azonnali visszaigazolások van minden döntésünkről, és ha bármin változtatunk, rögtön tudjuk, helyesen döntöttünk-e. Sajátosan működünk: itt nincs gyakorlat, élesen megy minden” – zárta a beszélgetést Szabó István vezérőrnagy.

FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

FORRÁS: MAGYAR HONVÉD 2016. FEBRUÁR

Ejtőernyősünnep

A szolnoki ittebei Kiss József hadnagy Helikopterbázison ünnepelték az egykori és a jelenlegi ejtőernyősök a magyar katonai és polgári ejtőernyőzés napját. Idén első alkalommal adott otthont a rendezvénynek a január 1-jén megalakított MH 2. Különleges Rendeltetésű Ezred (KRE). A mai honvédségben ejtőernyős szolgálatot ellátó katonák együtt ünnepeltek a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetségének veteránjaival.

A rendezvény résztvevőit – melyen részt vett dr. Orosz Zoltán altábornagy, Honvéd Vezérkar főnökhelyettes – dr. Simicskó István honvédelmi miniszter, valamint dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök levélben köszöntötte. Az ünnepi állománygyűlés után a résztvevők megkoszorúzták a szolgálat közben életüket vesztett ejtőernyősök emlékművét, majd meg-

ismerkedhettek a KRE felszerelésével, fegyverzetével, technikai eszközeivel. A statikus bemutatót követően a vendégek ejtőernyős bemutatót láthattak: a KRE katonái, valamint a magyar katonaejtőernyős válogatott tagjai An-26-os repülőgépből hajtottak végre ugrásokat.

A rendezvénynek volt még egy rendhagyó eseménye: a Honvédszakszervezet (Hosz) számítógépeket adományozott a nemrég megalakult KRE számára, amelyeket Czövek János, a Hosz elnöke adott át Sándor Tamás ezredesnek, az ezred parancsnokának.

A nap a hagyományos ejtőernyősbállal zárult.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: DÉVÉNYI VERONIKA

Életműdíjat adományozott a honvédelmi miniszter

Hazai Samu-életműdíjat adományozott a honvédelmi miniszter Lőrincz Kálmán nyugállományú vezérezredes és Furkó Kálmán nyugállományú ezredes részére. A díjazottak a Magyar Honvédség március 15-e alkalmából megrendezett központi ünnepségén, a Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központban vehették át az elismerést.

A báró Hazai Samu volt honvédelmi

miniszter nevével fémjelzett életműdíjat a példaértékű katonai életpályájuk és a honvédelem feladatainak megvalósítása érdekében kifejtett kiemelkedően magas parancsnoki teljesítményük elismeréseként kapják a díjazottak.

Hazai Samu-életműdíjat a 60. életévét betöltött és legalább harminc év tényleges szolgálati viszonyban eltöltött idővel

rendelkező személy kaphat. A díj megalapítása óta először adományozott a tárca életműdíjat a példaértékű, tiszteletet érdemlő munka és szolgálat évtizedes elismeréseként.

FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

Fórum a szolgálati járandóságosok részére

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület fórumot rendezett a humán, a személyügyi és katonai igazgatási szakterületen szolgált, a fővárosban illetve környezetében élő, járandóságban részesülő kollégák részére. A rendezvényt Szekeres István ny. dandártábornok vezette, aki rövid tájékoztatót adott az egyesület életéről, a katonaközösség munkájáról. A fórum résztvevői Szabó József ezredes, az MH SZCSF HSZO vezetője előadásában tájékoztatót hallgattak meg a szociális ellátásokról, a kegyeleti gondosko-

dásról. Ignáth Tibor alezredes, az MH HKNYP 1. KIK parancsnoka pedig az önkéntes tartalékos szolgálat szabályait és tapasztalatait ismertette a résztvevők számára. A tájékoztatókat konstruktív párbeszéd követte. A rendezvény végén többen jelezték a katonai közösségi életben, az egyesületi munkában történő részvételi szándékukat.

Puskás Tivadarra emlékeztek

Puskás Tivadar, a telefonhírmondó feltalálója halálának 123. évfordulója alkalmából tartottak koszorúzással egybekötött ünnepi megemlékezést a Petőfi-laktanya díszkertjében márciusban.

„Puskás Tivadar hírnevét és elismertségét a telefonközpont elterjesztésével vívta ki, de talán még ennél is fontosabb, hogy a telefonhírmondó feltalálásával őt tekintjük a modern műsorszórás atyjának” – hangzott el a rendezvényen.

Mint megtudtuk: Puskás Tivadar a legkimagaslóbb volt azon magyar feltalálók sorában, akik a hang és a kép rögzítését, reprodukálását, továbbítását tűzték ki célul. Találmányának fogadtatása kedvező volt, úgy tekintettek a telefonhírmondóra, mint az újságírás, az információterjesztés forradalmasítására. 1893. február 15-én a Budapesti Telefonhírmondó Szolgálat megkezdte nyilvános adásait. Puskás még ez év márciusában meghalt, de a telefonhírmondó történetének ezzel nincs vége: egészen a második világháborúig, vezetékeinek tönkremenetelig működött. A feltaláló neve szorosan kapcsolódik a Petőfi-laktanya történetéhez, mivel az alakulat feladatkörébe tartozik a híradó és informatikai szakterület is.

A rendezvényen dr. Horváth László Ferenc, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum nyugalmazott igazgatója, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület alelnöke tartott ünnepi megemlékezést. Ezt követően a feltaláló mellszobránál koszorút helyezett el Baráth Ernő ezredes, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár megbízott parancsnoka, dr. Lindner Miklós nyugállományú altábornagy és Soós Tamás nyugállományú alezredes, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület képviselőjében, valamint dr. Horváth László Ferenc és Voncsina Henrik, a Budapesti Műszaki Szakképzési Centrum, Puskás Tivadar Technikum Infokommunikációs Szakközépiskolája nevében.

PINTÉR FERENC

Egy vidám este

A külső szemlélő nemigen mondaná a mai összejövételre, hogy "Beszámoló közgyűlés"!

Előbb a törzsközség érkezett, baráti kézfogások, mintha rokonlátogatásra jöttek volna. Elrepült az (első nyolc) év – mondják udvariasan egymásnak az érkezők, de maguk is szívesen hallják a tény: élnek, és még az egészség is korunknak megfelelő! Szállingózni kezdtek a ritkábban látott tagok is. Megérkeztek a vendég meghívottak, elsőnek Kelemen József ny. altábornagy úr, a BEOSZ elnöke, majd Pintér Ferenc, aki a testvér Balassi Egyesület üdvözlését és jókívánságait hozta, (mint ketős tag, aki nemcsak jó munkát kívánt a résztvevőknek, hanem egész évben személyesen is közreműködött benne). Alig múlt el a meghívólevélben jelzett időpont, megvolt a nevesített többség: megkezdhetette a második négyéves tisztújító-beszámolóját

a Bem József Bajtársi Egyesület. Az első percet a végleg elment barátok, tagjaink emlékének szenteltük.

A javasolt napirendi pontokat módosítás nélkül elfogadták. Mintha egy képeskönyvet lapozott volna az elnök – Koós Gábor ny. mérnök alezredes – a megjelent szépszámu tagság előtt, átfutva az elmúlt év tényeit. (Az adatok felsorolásától eltekintettek a megjelentek). A kilencfős vezetőséget érintetlenül újjáválasztották, ami a tagság elégedettségét is tükrözte. Ez valószínűleg, a 34 rendezvény sikerének szólt. Kelemen tábornok úr elismeréssel adózott az eredményeknek: kevés egyesület mondhatja el, hogy 150-160 rendezvény töltötte

ki a négyéves ciklusukat. Kötetlen beszélgetős, feszültségmentes, vidám este volt a mai. Soha nem volt ennyi barátom! – mondta az egyik tag –, mint amióta ide járok. Jó ez a kis közösség! Hajrá, a következő négy évre!

PERLAWI ANDOR
FOTÓ: KOVÁCS ISTVÁN

A Magyar Veterán Repülő Szövetség Somogy Megyei Egyesülete március elején ünnepelte megalakulásának 25. évfordulóját a taszári polgármesteri hivatal nagyszalonjában. A program ez alkalomra egy kiállításal is bővült, ahol Dinyáné Horváth Edit festőművész mutatta be remekműveit közösen Bosztonics Józsefné üvegfestővel, Orbán Balázs ikonfestővel és Vogel József faragóval. A meghitt, családi jellegű ünnepségen a jelen lévő 85 főt Koppány Zoltán ny. százados, az egyesület elnöke köszöntötte. Rendezvényünket megtisztelte jelenlétével: Witzmann Mihály országgyűlési képviselő, Lázár-Takács Katalin úrhölgy, a Honvédelmi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatok Hivatala főigazgatója, Hornyák Erika alezredes úrhölgy, Horváth Jenő őrnagy a 4. Toborzó és Érdekvédelmi Központ parancsnoka, Csicsai László, Kereki község polgármestere, Pataki Sándor, Taszár község polgármestere, Mészáros Károly százados, a 4. Toborzó és

Érdekvédelmi Központ munkatársa, Csomós Lajos ny. vezérőrnagy, a BEOSZ alelnöke, Pásztor István ny. ezredes, a BEOSZ Dél-dunántúli Régió elnöke, Pető László ny. alezredes, a Noszlopy Gáspár Nyugállományú Klub elnöke.

Az elnöki köszöntőben többek között elhangzott: „Egyesületünk tagsága alapszabályunk szellemében – anyagi lehetőségeihez mérten – eredményes munkát végez, emlékműveket, emléktáblákat és katonasírokat tartunk karban. Kirándulások, közös hétvégi pihenéseket, fürdözéseket, kulturális programokat, megemlékezéseket szervezünk az egyesületi tagok számára, hogy vonzóbbá tegyük a közösséghez való tartozást. Egyesületünk immár a felnőttkorba lépett, már van múltja. Túl van az ismeretek megalapozásán, de ugyanakkor legnagyobb hibáknak tudható be az utánpótlás megoldatlansága. Megállapíthatjuk, hogy a taglétszám fogyása, elöregedési tendenciája tovább folytatódik és

gyorsul. Településünk nem rendelkezik élő alakulattal, a még itt élő fiatal katonatársainkat programjainkkal nem tudjuk már megfogni. A tagság fiatalítását továbbra is fő feladatának tekinti az egyesület elnöksége, de ez visszavezethetően az összetársadalmi problémákra (népesség elöregedése, munkahelyi problémák), nem egyszerű feladat. Ne feledjük „olyan kalappal kel köszönnünk, amilyen van” tartja a mondás.

A megemlékezés után ünnepi műsort szolgáltatott a Kaposvári Helyőrségi Zenekar Major András százados (zenekarvezető) vezényletével. A zenés műsor után Gregus Anikó előadóművész szórakoztatta a jelenlévőket. A szórakoztató programok után elsőnek Witzmann Mihály országgyűlési képviselő köszöntötte az ünneplőket, majd egy-egy szál rózsával kedveskedett a nemzetközi nőnap alkalmából a hölgyeknek. A köszöntés után Mészáros Károly százados felolvasta dr. Orosz Zoltán altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnök helyettesének köszöntő levelét, majd elismeréseket adott át: honvédelmi miniszteri elismerésben részesült Tankovics Ferenc, Köpfler Lászlóné, Majoros Józsefné. A Honvéd Vezérkar főnökének elismerését kapta Kiss Dezső járadékos alezredes. Az MH HKNYP parancsnokának elismerésében részesült Koppány Zoltán ny. százados. A BEOSZ elismerését kapta Kontsagh Sándor ny. törzsszázlós, Somogyvári Istvánné és Molnár Józsefné.

Az egyesület zászlajára szalagot kötött a BEOSZ nevében Csomós Lajos ny. vezérőrnagy, illetve Pető László ny. alezredes.

KOPPÁNY ZOLTÁN NY. SZÁZADOS, ELNÖK
FOTÓK: MÉSZÁROS KÁROLY NY. SZÁZADOS.

Régi-új régióvezetés

Márciusban az Észak-alföldi Régió vezetésének mandátuma lejárt. Tisztújítás keretében Kazincbarcikán, a BEOSZ Alapszabályával összhangban nyílt szavazással választottuk újra régióvezetői minőségében Tóth Sándor nyugállományú ezredes bajtársunkat. A rendezvényen a szövetség képviselőjében jelen voltak Vörös Zsuzsanna és Esküdt Lajos ny. ezredes alelnökök. Megtisztelő jelenlétükkel, őszinte véleményükkel hozzájárultak a tanácskozás eredményességéhez. A régióba tartozó tagszervezeti elnökök, meghatalmazott vezetőségi tagok megfontolt, felelősségteljes dön-

tést hoztak. A régi-új vezetőknek gratuláltak, biztatták az eddigi 13 éves tevékenység további sikeres folytatására.

A vendéglátó Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület elnöke, Husonyicza Gábor t. hadnagy az értekezlet résztvevőinek a rendelkezésre álló időn belül kulturális programot szervezett. Többek között Rudabánya múzeumi tömbjében, a helyi Mezey István Kulturális Központban és a Vasúti Gyűjteményben bővíthették ismereteinket. A tisztújítást követően az egyesület vezetőségével lehetőségünk volt a közös találkozásra, beszélgetésre.

SZLUK ISTVÁN NY. ÖRNAGY, (FOTÓK: A SZERZŐ)

40 éves Táborfalva

A Platthy József Bajtársi Egyesület negyvenedszer tartotta meg éves beszámolóját és évvértékelőjét 2016 februárjában a táborfalvai Jókai Mór Művelődési Házban. Közgyűlésünket megtisztelte jelenlétével: Fehér Ferenc őrnagy, az MH Anyagellátó Raktárbázis Bázisparancsnokság parancsnoka, Bélavári Miklós százados, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 1. Katonai Igazgatási Központ érdekvédelmi tisztje, Nagy Károly ny. alezredes, a BEOSZ Középmagyarországi Régió vezetője, Tóth Bertalan, nagyközségünk polgármestere és Lutz Lászlóné, a Kéknefelejcs Nyugdíjas Klub vezetője.

Egy sikeres és eredményes évről szóló beszámolót terjesztettem a közgyűlésünk tagsága elé. Sikereset, mert az elmúlt évre tervezett programjainkat maradéktalanul sikerült megtartanunk, az egyesület tagságát számottevően tudtuk növelni, és pénzügyileg is jól zártuk az évet. A tagság a beszámolókat (elnökségi,

felügyelőbizottsági) meghallgatva, azokat egyhangúan fogadta el. A közgyűlés kötelező napirendjét követően, az eddigiektől eltérően most két család tagjainak; a Lutz családnak és a Józsa családnak köszöntem meg az elmúlt évben a közösségünkért végzett munkájukat. Köszönet illeti azokat a támogatóinkat is, akik az elmúlt

évben segítették egyesületünk működését: Halupka Transz Kft., Motokrom Alkatrészgyártó Kft., Aprajafalva Bt., Ági-virágbolt és a Boldog Kedves Alapítvány. Köszönet azoknak a tagjainknak is, akik a tagi hozzájárulások mellett, még egyénileg is támogatni tudták egyesületünket.

JUHÁSZ GÁBOR ELNÖK

2016 kilométer

A Magyar Honvédség Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság kecskeméti irodájának szervezésében színvonalas toborzónapot tartottak.

A sokszínű, több órás rendezvényen az egyéb programok mellett az I. Világháborúban elesett katonák tiszteletére felállított

emlékművet is megkoszorúzták. Koszorút helyezett el a Megyei Közgyűlés, Kecskemét MJV, a Kecskeméti települt katonai alakulatok, a Repülő és Rendvédelmi Bajtársi Egyesülete, valamint a Veterán Repülő szervezetének vezetői és képviselői.

Ezt követően izgalommal várták és nagy tapssal fogadták a rendezvényen megjelent érdeklődők – gyerekek és felnőttek – a 2016 kilométeres váltófutást teljesítő sportolók érkezését.

CSÓKA TAMÁS NY. EZREDES
ELNÖK

Az 1848–49-es forradalomra és Görgei tábornokra emlékeztünk

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület – együttműködésben a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeummal – megemlékezést tartott az 1848–49. évi forradalom és szabadságharcról, a haza szabadságáért és függetlenségéért vívott harcra megalakult honvédség küzdelmeiről, valamint a honvédsereg kiemelkedő hadvezérééről, a 100 éve elhunyt Görgei Artúr tábornokról. A rendezvényen részt vett több bajtársi egyesület és nyugállományú klub tagjai; köztük a Bem József Bajtársi Egyesület és a Felderítők Társasága Egyesület, valamint Szentendréről, a Görgei Artúr laktanyából az MH Altiszti Akadémia, továbbá a Hadkiegészítő Tagozat képviselői.

A megemlékezés érdemi szereplője dr. Kedves Gyula hadtörténész ezredes volt. A résztvevők meglepetésére, majd megelégedésére az előadótól nem a történelmi események szigorú sorrendjét, hanem a történelmi körülmények roppant bonyolult összefüggéseit, Kossuthnak és Görgeinek az eseményekben betöltött szerepét, egymásra utaltságuk viszonyait és – a körülmények miatt – nagyon megnehezült kapcsolatrendszerét ismerhették meg.

Természetesen jó volt szembesülni a kitűnő képességű hadvezér gondolkodásmódjával, emberi jellemével és meggyőződéssel hazaszeretetével, meg azzal, hogy mennyi gyötrelmet okoztak neki az orosz és szerb, valamint a császári katonai tevékenységek kezelésének hadvezetési gondjai, illetve,

hogy Görgei tábornok, majd hadügyminiszter mennyire tudott hinni a korabeli magyarság polgári forradalmi céljai igazságosságában és annak győzelmi lehetőségében, egészen 1849 májusa derekáig.

SZÖVEG: VÁMOSI JÁNOS
FOTÓ: KISÉRI-NAGY FERENC

Petőfi 175 éve érkezett Pápára

Pápa városa és Petőfi Sándor kapcsolatáról, emlékeiről, Petőfi és Jókai pápai találkozásáról, valamint a híres református kollégium reformkori szerepéről tartott előadást Kerecsényi Zoltán lokálpatrióta, önkor-

mányzati képviselő február 25-én a Pápai Honvéd Bajtársi Klubban. Az alkalom apropója Petőfi Sándor 175 évvel ezelőtti első Pápára érkezése volt. Az egyesület felkérésére a költő helyi vonatkozásaival sokat

foglalkozó Kerecsényi Zoltán vetített képek, valamint fényképfelvételek segítségével segített végigjárni hallgatóságával azokat a városi helyszíneket, ahol Petőfi Sándor és Jókai Mór Pápán megfordult.

K.Z.

Dicsőség a hősöknek!

A fenti magasztos gondolat jegyében került sor 2016 áprilisában a Devecseri Emlékparkban felállított I. és II. világháborús emlékmű ünnepélyes átadására. A megemlékezés a Magyar Honvédség Légierő Zenekar előadásában a Himnusz hangjaival és Kozma Kristóf hetedik osztályos tanuló szavalatával vette kezdetét. Az impozáns, egyedi megjelenésű, fából, fémből és kőből készült emlékművet, amelynek költségeit a város önkormányzata fedezte és teljes egészében a városban élő alkotók és mesteremberek munkája, dr. Kovács Zoltán államtitkár és Ferenczi Gábor polgármester avatta fel.

A polgármester úr külön kiemelte az idén megalakulásának tízedik évfordulóját ünneplő „Meggyeserdő” Honvéd Nyugdíjas Klub szerepét, amely az adó egy százalékából 2014-ben befolyt teljes bevételét – amely nem volt csekély összeg – a háborús emlékmű megvalósítására ajánlotta fel. Ezenkívül a klub tagjai sok munkaórával és a telepített dísznövények beszerzésével járultak hozzá az emlékhely méltó környezetének kialakításához. A Puskás Tibor nyugállományú alezredes úr által vezetett klub tagjai ezzel tisztelegtek a háborúk áldozatai előtt, és hitet tettek városuk mellett.

Az áldozatok neveit tartalmazó emléktáblák leleplezése és az emlékhely megáldása után a tisztelet és emlékezés koszorúinak és virágainak elhelyezése következett. A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége és a „Meggyeserdő” Honvéd Nyugdíjas Klub koszorúját Puskás Tibor nyugállományú alezredes, a klub elnöke, Konkoly József nyugállományú zászlós, a klub titkára és Berdó Gábor nyugállományú százados, a BEOSZ elnökségi tagja, a Közép-dunántúli Régió vezetője helyezte el.

BERDÓ GÁBOR KÁROLY
NYUGÁLLOMÁNYÚ SZÁZADOS
RÉGIÓVEZETŐ

A Szentendrei Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub 2016 áprilisában tartotta megalakulásának 45. évfordulóján a jubileumi közgyűlést, az MH Altiszi Akadémia kamaratermében.

A rendezvényen jelen voltak a klub tagján kívül a meghívott vendégeink, Szentendre város polgármestere, az MH Altiszi Akadémia parancsnoka és munkatársai, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnoka és munkatársa, a BEOSZ elnöke, régi és jelenlegi régióvezetők, a laktanya volt parancsnokai, támogatóink, a nyugdíjasklubok képviselői.

A rendezvény elején került sor dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnök hozzánk intézett gondolatainak felolvasására.

A 2006-ban Szentendre város önkormányzatától kapott zászlónkra a BEOSZ elnöke, valamint három honvédségi nyugdíjas-egyesület emlékszalag kötésével ismerte el tevékenységünket. 1971-ben 12 fővel alakult meg a Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub, jelenleg 86 fő tagja van. 45 évvel ezelőtt a Kossuth név választása kötődött az 1967-től Szentendrén működő Kossuth Lajos Katonai Főiskolához. Ünnepeink kezdete előtt névadónkról emlékeztünk meg. Az MH Altiszi Akadémia aulájában található Kossuth-mellszobrot megkoszorúztuk, és az énekkarunk egy rövid emlékműsorral készült. Külső kapcsolatainkban fontos szerepe van az MH Altiszi Akadémia parancsnokának, Bozó Tibor dandár-

tábornok úrnak és munkatársainak, akik segítik és támogatják a nyugdíjasklub és a vezetőség munkáját. Jelentős segítséget és támogatást kapunk a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségétől. Elismerik a munkánkat. Támogatják a nyugdíjas katonaszervezetekkel közös programjainkat. Fontos szerepet tölt be az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság, hiszen mint nyugdíjasok, az ő ellátási körükbe tartozunk.

A Szentendrei Polgármesteri Hivatallal jó munkakapcsolatot alakítottunk ki és ápoljuk azt.

Az Ezüst Szalag Alapítvány, a Zrínyi Kiadó, valamint a Honvéd Lövész Klub segítségével és esetleges támogatására mindig számíthatunk. A beszámoló és elismerések átadása után meghallgattuk a Honvéd Együttes szólistáinak műsorát, majd vacsorával és kötetlen, baráti beszélgetésekkel fejeztük be rendezvényünket.

Most pedig szeretném Fazakas Lajos krónikásunk 1978-as közgyűlésükről szóló naplórészletével befejezni írásomat, ami egyben beszámolónk utolsó gondolata is volt.

*Itt most nem a múlt, a jelen a fontos,
Hogy a terv, amely készül legyen pontos.
Adjon sok örömet, derűt és vígságot.
Segítse feledni a sok összegyűlt gondot.
Pótolja mindazt, amit a múlt nem adott,
Szerezzünk egymásnak még sok, sok boldog napot.*

SZERZŐ: HORVÁTH JENŐNÉ
FOTÓ: ESKÜDT LAJOSNÉ

Tisztelgés a bajai hős hamvai előtt

Tisztában kell lennünk a múlt értékeivel, szüleink, nagyszüleink, őseink véráldozatával, büszkének kell lennünk a magyar hősök tetteire – köszöntötte a Mészáros Lázár honvéd altábornagy hamvai hazahozatalának 25. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezés résztvevőit dr. Simicskó István honvédelmi miniszter Baján.

Mészáros Lázár honvéd altábornagy emléke előtt tisztelegtek szülővárosa polgárai. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc hadügyminisztere 1858. november 16-án halt meg Eywoodban. Végrendelésében úgy rendelkezett, hogy nem kíván hazájába visszatérni mindaddig, amíg az ország területén idegen hatalom katonái tar-

tózkodnak. Hamvait 1991. március 15-én helyezték végső nyugalomra a bajai Szent Rókus-kápolnában. A megemlékezés a kápolnában

szentmisével kezdődött, amelyet Binszki József plébános és Takács Tamás alezredes, vezető tábori lelkész celebrált. Mészáros Lázár emléktáblájának megkoszorúzását követően az ünnepi tiszteletadás a honvéd tábornok egykori szülőháza helyén álló szobornál folyta-

tódott, ahol dr. Simicskó István méltatta a volt hadügyminiszter történelemformáló személyiségét. „Kiváló ember volt, aki mindenét feláldozta a hazája szabadságáért, Magyarország függetlenségéért. Felismerte saját korának bajait, képes volt hősies és bátor cselekedetre. Szeretném, ha Mészáros Lázár emléke gyermekeinknek, unokáinknak is ugyanazt jelentené, mint nekünk!

HONVEDELEM.HU

Születésnapj jókívánságok

Emléklappal köszöntötte 85. születésnapja alkalmából Kormány Sándor nyugállományú ezredes a honvédelmi miniszter és a Honvéd Vezérkar főnök. Az MN 3930 számú 10. tüzérezred egykori parancsnoka a közelmúltban, Kiskőrösön ünnepelte születésnapját.

A dr. Simicskó István és dr. Benkő Tibor vezérezredes által aláírt emléklapot, valamint Zsiga Tamás ezredes, a Honvéd Vezérkar személyzeti csoportfőnökség csoport-

főnöke és Vanyur Tibor ezredes, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnoka jókívánságait a jeles évforduló alkalmából Durgó Tamás százados, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság Bács-Kiskun megyei irodájának vezetője adta át az ünnepeltnek. A barátok, az egykori bajtársak és a Kiskőrös Helyőrség Nyugállományúak Klubja tagjainak gratulációit pedig Fadgyas István nyugállományú őrnagy, a klub elnöke és helyettese, Gottfried Béla nyugállományú ezredes tolmácsolták.

Sanyi bácsi az ukrán határ melletti Sonkádrol – az akkori lehetetlen közlekedés miatt egy nap késéssel – 1948. október 21-én vonult be sorkatonai szolgálatra, Piliscsabára. Öt hónap múlva a pécsi tüzérezredhez vezényelték, majd Kaposvárra került, ahonnan két hónap múlva gyalogmenetben Tamásiba vonult az alegy-

ségük. Innen jelentkezett a Kossuth Tüzér Tiszti Iskolára, 1950 őszén avatták alhadnagynak. Első tiszti beosztásba Kiskunfélegyházára helyezték, a Pf. 3899 fedőszámú, 29. tüzérezred osztályfelderítő tiszteje lett, fél év múlva pedig az osztály törzsfőnöke.

A Zrínyi-akadémiát 1956-ban, tábori tüzér szakon végezte. Főhadnagyként a kiskőrösi tüzérezred törzsfőnökhelyettese, hét hónap múlva törzsfőnöke lett, 1966-ban

parancsnokhelyettesnek, egy év múlva pedig az alakulat parancsnokává nevezték ki. Tíz évig vezette az ezredet, majd Győrbe, az akkori hadkiegészítő parancsnokságra helyezték mozgósítási osztályvezető beosztásba. Bő egy év után kinevezték parancsnokhelyettesnek, majd három év elteltével áthelyezték a miskolci kiegészítő parancsnokság parancsnokhelyettesének. Ebből a beosztásából vonult nyugállományba alezredesként 1986-ban. Visszaköltözött Kiskőrösre és aktív tagjává, majd vezetőjévé vált a nyugállományú katonák helyi közösségének. A honvédelem ügye, a katonahagyományok ápolása, a kollektíva érdekében végzett kiemelkedő munkája elismeréseként 1996-ban ezredessé léptették elő.

FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELE ÉS ARCHÍV

Mezőtúri Bajtársi Egyesület
5400 Mezőtúr, Szabadság tér 17.
Lev.cím: 5420 Túrkeve, Földesi út 17.
Mobil: 06-70-6170106
E-mail: ilon55@freemail.hu

Az Egyesületünk döntése értelmében szeretnénk egy emlékfüzetet-, vagy emlékkönyvet létrehozni, ha még nem késő.

„Mezőtúron voltam katona” címmel.

A Laktanya 1951–1991-ig működött Mezőtúr városában. Igen

sok katona szolgált itt ez idő alatt; hivatásosok, tiszti növendékek, tiszthelyettesi képzéseken részt vettek, és sorkatonák. Sok idő eltelt már, az emlékeket néha jó felidézni, beszélni róla – ne menjenek feledésbe!

Kérem, írják meg, hogy várjuk a visszaemlékezéseket mindenkitől, akit érint és érdekel!

Az Egyesület nevében köszönettel:

LADÁNYI GYULA ELNÖK
MOBIL: 70-617-0106

Születésnap századszorra

Keveseknek adatik meg, hogy megünnepelhessék századik születésnapjukat. 1916 számunkra történelem, sok-sok esemény kötődik ehhez az évhez. Ebben az évben született Ivády Béla Zsigmond rehabilitált alezredes is, aki március 20-án ünnepelte 100. születésnapját.

Az egykori ludovikás katonát az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 1. Katonai Igazgatási Központ és az Újbudai Idősek Háza intézetének dolgozói lepték meg születésnapja alkalmából. A parancsnokság nevében Gáspár M. Levente alezredes emléklappal, Ignáth Tibor alezredes ajándékcso-maggal és egy Ludovikás könyvvel kedveskedett az ünnepeltnek.

FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELEI

Bemutatkozik a híradó tagozat

A MH Budapesti Nyugállományúak Klubjának 28 tagozata van, több mint háromezer taggal rendelkezik, ebből az egyik legnagyobb a Híradó tagozat. A tagozat történetét, megalakulását és célkitűzéseit mutatom be.

A Nyugállományú Tisztek és Tiszthelyettesek Klubja (klubunk jogelődje) 1978-ban a megnövekedett létszáma miatt szükségesnek tartotta a fegyvernemi tagozatok létrehozását. Ilyen előzmények után 1978. május 31-én megalakult a Híradó tagozat (akkori nevén Híradó Társadalmi Bizottság). A bizottság elnöke Szepezdi Dezső ny. alezredes, titkára Mudrák György ny. zászlós, a bizottság tagjai Brassói Béla ny. őrnagy és Németh József ny. őrnagy lett.

A fő célkitűzés volt: megvalósítani a nyugállományú híradó katonák, közvetlen hozzátartóik és az özvegyek, céltudatos szervezett összefogását, a tagok sorsának figyelemmel kísérését és szükség esetén segítségét. Olyan klubélet kialakítása, ahol mindenki megtalálja a kedvére való kapcsolódást, kulturált szabadidő eltöltését. A célok megvalósítása érdekében évente a feladatokat munkatervben rögzítették.

Az akkori bizottság tagjai méltóan képviselték a híradók érdekeit. Ma is példaképeink az alapító tagok, akikre büszkék vagyunk és tisztelettel emlékezünk. Sajnos ma már az alapító tagok közül csak az első elnök Szepezdi Dezső ny. ezredes (tagozatunk örökös tiszteletbeli elnöke) van közöttünk, aki idén március 19-én ünnepelte a 97. születésnapját.

Tagozatunk 2016.-ban az elődök példáját követi. Ma is az idős emberek azonos problémákkal küzdenek. Romló egészség, magányosság, anyagi nehézségek. Ezért főfeladataink között szerepel az idős tagjaink segítése a szabadidejük értelmes, kulturált eltöltésében. A szórakozási igényük kielégítése, programok szervezése. Képviseljük tagjaink érdekeit, a rászorulókat részére kezdeményezünk HM, vagy területi (önkormányzati) illetékes szerveinél szociális segítyt. Megszervezzük az idős, beteg tagjaink látogatását és odafigyelünk az ellátásukra. Tagjaink és hozzátartozóik temetésénél, közreműködünk, kérésre felvállaljuk a búcsúztatásokat is.

Klubnapot tartunk minden hónap első csütörtökén (kivéve július, augusztus hónapban) ahol tagságunk 35-40%-a jelenik meg, kb. 55-60 fő. A vezetőség minden hónap negyedik szordáján összeül és megtervezi a következő hónap tagozati programját, természetesen az éves munka és feladattervünket figyelembe véve. Havon-

ta két programot tervezünk, egy múzeumi látogatást és egy kirándulást az ország valamelyik városába (nagyon kedveltek a gyógyfürdő városok). Kapcsolatot tartunk az úgynevezett Együttműködő Híradó egyesületekkel, klubokkal. (Váci, Székesfehérvári, Zrínyi-Bolyai klubokkal). A legszorosabb kapcsolatot a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesülettel tartunk, amit testvér egyesületnek tartunk, tagságunk 60%-a kettős tagsággal rendelkezik. Sok közös rendezvényünk van (kirándulások, jubileumi születésnaposok köszöntése, nőnap, idősek világnapjának ünneplése stb.).

Taglétszámunk 171 fő, átlag életkor 76-év, ez egy nyugdíjas klubnál jó aránynak mondható, de a tendencia az öregedés iránya felé halad. A fiatal nyugállományúak nehezen találunk hozzánk. a következő időszak fő célkitűzése ezt a tendenciát megváltoztatni.

2014. decemberi tisztújításnál a vezetőségünk megfiatalodott, az idősebb tapasztaltabb vezetőségi tagjaink háttérbe vonultak, de továbbra is segítik az új vezetőségünket. Mi pedig élünk ezzel a lehetőséggel.

A tagozat vezetőség szervezeti felépítése

Elnök: Soós Tamás ny. alezredes.

Örökös Tiszteletbeli Elnökök:

Szepezdi Dezső ny. ezredes,

Dr. Lindner Miklós ny. altábornagy,

Koltai István ny. ezredes.

Elnök helyettesek:

Rózsahegy Géza ny. alezredes,

Veres János ny. alezredes.

Titkár: Egyed János ny. őrnagy.

Gazdasági felelős: Ölteczky Istvánné ny. r. alezredes.

Gazdasági felelős h.: Vas Judit Piroska pa.

Közművelődési felelős: Stümmer Gyuláné ny. százados,

Közművelődési helyettesek:

Jánka András pa.

Xingalosné Mohácsi Katalin pa.

Szociális és Kegyeleti felelős: Varga Józsefné pa.

Szociális és Kegyeleti f. h.: Becker Mária pa.

Rendezvényszervezők:

Majercsik Tibor ny. alezredes,

Sztruhala Sándor ny. őrnagy,

Herczeg Ernőné pa.

SOÓS TAMÁS NY. ALEZREDES

Nőnap

A Kiskőrös Helyőrség Nyugállományúak Klubja férfi tagjai köszöntötték a klub bájos hölgykoszorúját.

A soltvadkerti Kossuth Lajos Evangélikus Általános és Művészeti Iskola növendékei Kuncz Hanna, Galambos Jázmin, Sárosdi Letti, Shisszler Virág, Kuncz Ábel Vincze András zongora Pálkás Józsué gitár, Bar-na Sarolta, Sztojka Julianna fuvola játéka-ba gyönyörködhetek a hölgyek. A gyerekek felkészítő tanárai: dr. Fodor Katalin, Albert József, dr. Pető István és Horváth József. A műsor összekötő szövegét Fadgyas István, Lehoczki Péter, Kovács Imre és Gottfried Béla prezentálták. Fábí Jánosné és Jancsovics Pálné kapott elismerő okle-velet.

G.B.

Ferenc Jóska fújatja a trombitát

A Sajó jobb és bal parti, több mint 200 éves múltra visszatekin-tő szénbányászata, Kazincbarcika és környéke bányászati múlt-ja miatt a legutóbbi népszámlálás során sokan vallották magu-kat német nemzetiségűeknek. Nem véletlen tehát, hogy 2014-ben megalakult Kazincbarcika Város Német Nemzetiségi Önkor-mányzata.

A katonai hagyományokat ápoló, az egykori rabtábor történe-tét kutató Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület és a nemzetiségi önkor-mányzat között kötött együttműködési és támogatási szerződés első programjaként, már 2014 novemberében közös megemlé-kezt tartottak az egykori rabtábor emléktáblájánál, ahol a II. világ-háború utáni megtorlás és a kényszermunkára vitt áldozatok emlé-ke előtt tisztelegtek.

A közös program, a BEOSZ támogatásával egy I. világhábo-rús kiállítás megrendezésével, majd 2015-ben – már hagyo-mányteremtő céllal – a „Málenkij robot”-ra emlékező héttel foly-tatódott. Ebben az emlékező sorozatban iskolák, egyházak, tör-ténelem szakos tanárok segítették és karolták fel a szervezőket,

a középiskolák műsorokkal színesítették a városi programokat.

2016 februárjában, a kazincbarcikai Egressy Béni Művelődési Központban a Székesfehérvárról érkezett Kákics népzenei együt-tes igazi kurióznak számító érdekes, színvonalas és nagy sike-rű előadással emlékezett az I. világháború eseményeire.

A program középpontjában természetesen a háborús esemé-nyek feldolgozása állt, azonban annak népzenei megközelítése és a népi művészetre gyakorolt hatása még a beavatottak előtt is kevésbé ismert.

A Kákics művészegyüttes tagjai a tartalmas és színvonalas elő-adásukkal, hangszereik csodálatos megszólaltatásával méltán vál-tották ki a közönség elismerését.

Bízunk abban, hogy városunkban egyre több érdeklődő figyel oda a nemzetiségi önkormányzat és a Vajányi Lajos Bajtársi Egye-sület közös munkájára és programjaira. Bízunk továbbá abban is, hogy a programsorozatot Beregszászon bemutató Kákics együt-tes szereplését a határon túl is lelkes közönség vastapsa kíséri.

HUSONYICZA GÁBOR

Ne csak egy napon tiszteld a nőket!

Kijutott az ünnepsézből a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjas Egyesület tagságának, különösen a hölgy tagtársainknak, a március havi összejövetelünkön. A jeles névnaposok: Sándorok, Józsefek, Zoltánok és Gáborok köszöntése után, a hatvanadik születésnapját ünneplő Oláh Mihályra és Tóth Károlyra irányítottuk tekintetünket és szeretetünket. Ezen a napon azonban mindekelőtt nőtársaink köszöntésére fókuszál-

tunk. Fábián Károly árnyalt különbséget tett a bájos, csábításra, hódításra termett hölgy, a gyermekét és unokáját feltétel nélkül, odaadással szerető anya, nagymama, és a követelményeket támasztó szülő között. Janovics János kifejezte hálánkat a családi fészkek melegéért, az élet viharaiiban való szüntelen helytállásért, s ironikusan vállalta a családon belüli további "elnyomatásunkat". Mindketten hangsúlyozták, hogy az

emberi élet csak velük lehet teljes, boldogság nélkülük nem képzelhető el.

A tiszteletünket és megbecsülésünket jelképező virágok átnyújtását követően megjelentetésben volt részünk: egyesületünk legidősebb házaspárja, Hankóczi Béla és kedves felesége egy-egy szép terítőt, a győri házaspár pedig egy-egy mézeskalács szívet nyújtottak át a hölgyeknek.

VINCZE ISTVÁN

Verseny és kóstoló

Nagyszámú érdeklődő jelenlétében hangulatos borverseny zajlott le a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjas Egyesületben, Harascsák György tagtársunk kiváló szervező- és gondos előkészítő munkájának köszönhetően. Amíg a zsűri értékelte a 16 fő által benevezett 24 féle bort, addig az érdeklődők szemrevételezték a szőlészet és borászat tárgyi rekvizitumaiból

összeállított kiállítást, valamint összemérték tudásukat a fröccskészítés változataival kapcsolatos szellemi totóversenyen.

A zsűri elnöke értékelésében joggal illette dicsérő szavakkal a minősített borok tisztaságát, színét, illatát és ízét. Vörösbor kategóriában Harascsák György és Gyarmati Ferenc szerzett megosztott aranyérmet, Szakács Antalné előtt. Fehérbor kategóri-

ában Vincze István szerezte meg az első helyezést, maga mögé utasítva Gebri Gábort és Szakács Antalné. A gyümölcsborok versenyében Harascsák György végzett az élen. Őt követte Fábián Károly és Szakács Antalné. A jó hangulatú és színvonalas verseny bordalok éneklésével zárult.

VINCZE ISTVÁN

Elismerések a Nemzeti ünnepen

Magyarország honvédelmi minisztere, a társadalmi szervezetek és a nyugállományúak egyesületei javaslatára, a HM Társadalmi Véleményező Munkacsoport támogatásával, a nyugállományúak szervezetei, valamint a honvédelem ügye érdekében huzamos időn át végzett áldozatos munkája elismeréseként

Nemzeti Ünnepek

– 2016. március 15-e –
alkalmából

A HONVÉDELEMÉRT KITÜNTETŐ CÍM BABÉRKOSZORÚVAL ÉKESÍTETT FOKOZATÁT

ADOMÁNYOZTA

S. NAGY JÓZSEF nyugállományú ezredesnek

A HONVÉDELEMÉRT KITÜNTETŐ CÍM I. FOKOZATÁT

ADOMÁNYOZTA

DELI JÓZSEF nyugállományú ezredesnek

NAGY ISTVÁN nyugállományú alezredesnek

A HONVÉDELEMÉRT KITÜNTETŐ CÍM II. FOKOZATÁT

ADOMÁNYOZTA

BAGYINSZKI ZOLTÁN úrnak

GIANFRANCO SIMONIT úrnak

PROF. DR. HALMÁGYI PÁL úrnak

DR. KANCZ CSABA úrnak

MARKOS GYÖRGY úrnak

DR. NESZMÉNYI ZSOLT úrnak

TOLNAI PÉTER úrnak

A HONVÉDELEMÉRT KITÜNTETŐ CÍM III. FOKOZATÁT

ADOMÁNYOZTA

DR. PALOTAI ERZSÉBET rendőr alezredesnek

VASTAGH ZOLTÁN GYULA nyugállományú

alezredesnek

KISPÁL JENŐ nyugállományú őrnagynak

PAPP ANDRÁS nyugállományú őrnagynak

ÁGOSTON TIBOR PÁL úrnak

BEREGSZÁSI JÓZSEF úrnak

BICSKEI JÁNOS úrnak

BOSNYÁK ISTVÁN úrnak

HÁRS JÓZSEF úrnak

HORVÁTH ISTVÁN MIHÁLY úrnak

KATONA CSABA úrnak

KISS KORNÉL úrnak

KOVÁCS ZOLTÁN úrnak

KUNOS ZOLTÁN LAJOSNÉ úrhölgynek

LISTVÁN ATTILA úrnak

MACKÓ JÓZSEF úrnak

MARONICS GÁBOR úrnak

MINTÁL TIBOR úrnak

PALOTAI HAJNALKA úrhölgynek

PERÉNYI JÁNOS úrnak

PÖLÖSKEI SÁNDOR úrnak

RIZ LEVENTE úrnak

SALAMON BALÁZS úrnak

SZOMMER KÁROLY úrnak

VARGA JÓZSEFNÉ úrhölgynek

AZ ARANYKOR KITÜNTETŐ CÍM

ARANY FOKOZATÁT

ADOMÁNYOZTA

JUHOS NÁNDOR nyugállományú alezredesnek

AZ ARANYKOR KITÜNTETŐ CÍM

EZÜST FOKOZATÁT

ADOMÁNYOZTA

DR. FÖLDESI FERENC nyugállományú

ezredesnek

SZÉLI FERENC nyugállományú ezredesnek

BÁRTFAI FERENCNÉ nyugállományú

alezredesnek

KISS ZOLTÁN nyugállományú alezredesnek

HORVÁTH KÁROLY nyugállományú őrnagynak

KISS CSABA nyugállományú századosnak

AZ ARANYKOR KITÜNTETŐ CÍM

BRONZ FOKOZATÁT

ADOMÁNYOZTA

RUZSÁS LAJOS SÁNDOR nyugállományú

ezredesnek

KOVÁCS ANDRÁS nyugállományú

alezredesnek

BENÁCS LAJOS nyugállományú századosnak

KAPI GÁBOR nyugállományú századosnak

EMLÉKTÁRGYAT

ADOMÁNYOZOTT

NAGY ZOLTÁN nyugállományú polgárvédelmi
alezredesnek

KISS KÁROLY nyugállományú

rendőr főtörzsszázsólósnak

KÁLMÁN ISTVÁN úrnak

UGRAI GÁBOR úrnak

BAKOS KLÁRA úrhölgynek

VIDA KRISZTINA úrhölgynek

DÓCZI BALÁZS úrnak

NOVÁKNÉ PAPP ANNA úrhölgynek

ELISMERŐ OKLEVELET

ADOMÁNYOZOTT

BUDAY ATTILA úrnak

CSÍK ISTVÁNNÉ úrhölgynek

DÓRA TIBORNÉ úrhölgynek

ESZES LÁSZLÓNÉ úrhölgynek

HERCZEG JÓZSEFNÉ úrhölgynek

DR. KÁLMÁN JÁNOS úrnak

KOCSIS ZSIGMONDNÉ úrhölgynek

LÁSZLÓ ATTILÁNÉ úrhölgynek

DR. MASCHEK RUDOLFNÉ úrhölgynek

UDVARNOKI JÁNOSNÉ úrhölgynek

A Honvéd Vezérkar főnöke,

a honvédelem ügye érdekében huzamos időn át

végzett kiemelkedő tevékenysége elismeréséül,

figyelembe véve a társadalmi szervezet elő-

terjesztését,

Nemzeti Ünnepek

– 2016. március 15-e –
alkalmából

EMLÉKTÁRGYAT

ADOMÁNYOZOTT

LOVAS KÁROLY nyugállományú ezredesnek

SAKÁLY FERENC nyugállományú

alezredesnek

MORVAI KÁROLY nyugállományú

törzsszázsólósnak

SPORETH SÁNDOR nyugállományú

törzsszázsólósnak

TURCSÁNYI GYÖRGYNÉ nyugállományú

zászlósnak

ZUPKÓ GYÖRGY nyugállományú zászlósnak

Katonaözvegyek elismerése

Magyarország honvédelmi minisztere, a társadalmi szervezetek és a nyugállományúak egyesületei javaslatára, a HM Társadalmi Véleményező Munkacsoport támogatásával, a nyugállományúak szervezetei, valamint a honvédelem ügye érdekében huzamos időn át végzett áldozatos munkája elismeréseként

a Katonaözvegyek Országos Találkozója

– 2016. március 09-e –
alkalmából

A HONVÉDELEMÉRT KITÜNTETŐ CÍM

III. FOKOZATÁT

ADOMÁNYOZTA

BERTALAN ISTVÁNNÉ úrhölgynek

EMLÉKTÁRGYAT

ADOMÁNYOZOTT

BÓDISNÉ NÉMETH ZSUZSANNA úrhölgynek

TÓTH DEZSŐNÉ úrhölgynek

BACSÁRDI SÁNDORNÉ úrhölgynek

BALÁZS FERENCNÉ úrhölgynek

ÖZV. DR. BARCSI ISTVÁNNÉ úrhölgynek

FEHÉR JÓZSEFNÉ úrhölgynek

GERHÁT ISTVÁNNÉ úrhölgynek

SOVÁNY MIHÁLYNÉ úrhölgynek

A Honvéd Vezérkar főnöke,

a honvédelem ügye érdekében huzamos időn

át végzett kiemelkedő tevékenysége elisme-

réséül, figyelembe véve a társadalmi szerve-

zet előterjesztését,

a Katonaözvegyek Országos Találkozója

– 2016. március 09-e –
alkalmából

EMLÉKTÁRGYAT

ADOMÁNYOZOTT

VÖRÖS VIDA JÓZSEFNÉ úrhölgynek

TÓTH JÓZSEFNÉ úrhölgynek

A negyedszázad ünnepén

Nyugdíjas határőrök gyűltek össze az egyesület 25 éves jubileuma alkalmából Szombathelyen. Az ünnepség megszervezése a BEOSZ támogatásával valósult meg. A határőr induló elhangzása után Ilauszi Tiborné ny. hőr. őrnagy, az egyesület elnöke köszöntötte a megjelenteket. Örömet fejezte ki, hogy ennyi volt határőr eljött a jubileumi ünnepségre. Külön köszöntötte a meghívott vendégeket, a társ-fegyveres nyugdíjas szervezeteket, a rendőrség helyi vezetőit, a határőrség egykori parancsnokait, az országos parancsnokot és a helyi parancsnokokat.

A Szombathelyi Határőr Nyugdíjasok Egyesületének elnöke köszöntőjében rövid áttekintést adott a megalakulásról, az elmúlt 25 év jelentősebb programjairól. Az 1991-ben alakult egyesület alapító tagjai közül sajnos már nem mindenki lehetett jelen az ünnepségen. Az egyesület céljai között szerepel a határőr hagyományok ápolása és megőrzése, programszervezés, érdekvédelem, együttműködés a hasonló céllal alakult társ egyesületekkel, részt venni és képviselési tevékenységet végezni a nyugdíjas érdekvédelmi munkában. Annak ellenére, hogy mára megszűnt az önálló határőrség, az egyesület tartja a határőr nevet, tagjai őrzik a hagyományt, számos rendezvényt szerveznek.

Az ünnepséget a Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület Napsugár Kórusa katonadalokkal, Bencsik Jenő ny. hőr. alezredes szavallattal köszöntötte az ünneplő határőr egyesületet. Ilauszi Tiborné emléklapokat és egy kis emléktárgyat adományozott a meghívott vendégeknek, az egyesület kiemelkedő munkát teljesítőinek és segítőinek.

ILAUSZI TIBORNÉ NY. HŐR. ŐRNAGY
EGYESÜLETI ELNÖK

Katonaözvegyek Országos Találkozója

Idén is megrendezték a Katonaözvegyek Országos Találkozóját Budapesten. Másfél évtizede minden évben, a nőnaphoz kapcsolódva köszönti a Magyar Honvédség és a Honvédelmi Minisztérium az elhunyt katonák özvegyeit. A HM Társadalmi kapcsolatok Hivatala által szervezett eseményre idén - március 9-én, szerdán - is sokan jöttek el a Stefánia Palota - Honvéd Kulturális Központba.

FOTÓ: RÁCZ TÜNDE

